

**REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE**

KLASA: UP/II-034-02/24-01/159

URBROJ: 354-02/5-24-6

Zagreb, 7. svibnja 2024.

Državna komisija za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, OIB: 95857869241, u Vijeću sastavljenom od članova: Nelice Vidić, zamjenice predsjednice te Karmele Dešković i Jasnice Lozo, članica, povodom žalbe žalitelja Iron Mountain Hrvatska d.o.o. Donji Stupnik, OIB: 10009650154, u odnosu na sadržaj dokumentacije u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2024/S F02-0002348, predmet nabave: pružanje usluga pohrane, digitalizacije i mikrofilmiranja arhivskog i dokumentarnog gradiva, naručitelja KB Dubrava, Zagreb, OIB: 32206148371, na temelju članka 3. Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave (Narodne novine, broj 18/13, 127/13, 74/14, 98/19 i 41/21) te članka 398. Zakona o javnoj nabavi (Narodne novine, broj 120/16 i 114/22, dalje: ZJN 2016) donosi sljedeće

R J E Š E N J E

1. Poništavaju se sljedeće odredbe dokumentacije o nabavi i to:
 - točka 3.1.4. Opći podaci o postupku nabave (Mjesto izvršenja),
 - točka 5.3.3.4. Kriterija kvalitativnog odabira gospodarskog subjekta u dijelu koji se odnosi na uvjete za stručnjake (stručnjak za digitalizaciju gradiva, koordinator za manipulaciju pohrane arhivskog gradiva i stručnjak za manipulaciju gradiva),
 - u Tehničkim specifikacijama, u dijelu Tehnički zahtjevi opreme, rečenica koja glasi „Uređaj mora osigurati kvalitetu snimanja sukladno FADGI-u i ISO 19264 normi“, sve sukladno obrazloženju rješenja, u otvorenom postupku javne nabave 2024/S F02-0002348, predmet nabave: pružanje usluga pohrane, digitalizacije i mikrofilmiranja arhivskog i dokumentarnog gradiva, naručitelja KB Dubrava, Zagreb.
2. Nalaže se naručitelju KB Dubrava, Zagreb, da u roku od 8 dana od dana javne objave rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave nadoknadi žalitelju Iron Mountain Hrvatska d.o.o. Donji Stupnik, troškove žalbenog postupka u iznosu od 1.320,00 EUR.

O b r a z l o ž e n j e

Naručitelj KB Dubrava, Zagreb objavio je dana 18. ožujka 2024. godine u Elektroničkom oglasniku javne nabave Republike Hrvatske (dalje: EOJN RH) poziv na nadmetanje i dokumentaciju o nabavi u otvorenom postupku javne nabave, broj

objave: 2024/S F02-0002348, predmet nabave: pružanje usluga pohrane, digitalizacije i mikrofilmiranja arhivskog i dokumentarnog gradiva. Kriterij odabira je ekonomski najpovoljnija ponuda gdje su kao kriteriji određeni financijski kriterij – cijena ponude bez PDV-a 30 %, kvaliteta ponuđenog prostora koji zadovoljava uvjete sukladno normi HRN/ISO 11799 aktualne revizije ili jednakovrijednom 10 %, Dodatne mjere zaštite od čestica fine prašine 5 %, radno iskustvo ključnog stručnjaka za digitalizaciju u području specijalizacije za novije arhivsko gradivo 5 i više godina iskustva te 10 i više godina iskustva 20 %, broj projekata digitalizacije javnog gradiva RH ključnog stručnjaka za digitalizaciju: najmanje 1 projekt, 3 i više projekata, 5 i više projekata 15 % i broj dodatnih stručnjaka u laboratoriju mikrofilma 20 %.

Na sadržaj dokumentacije o nabavi urednu žalbu je dana 28. ožujka 2024. godine putem sustava e-Žalba Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave izjavio žalitelj Iron Mountain Hrvatska d.o.o. Donji Stupnik.

Žalitelj u žalbi u bitnom osporava zakonitost dijela dokumentacije o nabavi, a žalbenim zahtjevom traži da se poništi dokumentacija o nabavi u dijelu zahvaćenom nezakonitošću. Također, traži naknadu troškova žalbenog postupka u ukupnom iznosu od 1.320,00 EUR.

U odgovoru na žalbu naručitelj osporava žalbene navode te predlaže odbiti žalbu žalitelja kao neosnovanu.

U tijeku postupka izveden je dokaz pregledom i analizom dostavljenog dokaznog materijala koji se sastoji od objave u EOJN RH, dokumentacije o nabavi te ostalih dokaza.

Žalba žalitelja je dopuštena, uredna, pravodobna i izjavljena od ovlaštene osobe.

Žalba je osnovana.

Žalitelj navodi da je točka 3.1.4. Opći podaci o postupku nabave (Mjesto izvršenja) protivna članku 4. stavku 1. i članku 200. stavku 1. ZJN 2016. Navodi da u opisanom području, (istočni dio Grada Zagreba ili udaljenost od maksimalno 10 kilometara od sjedišta naručitelja), ne postoji više od dva skladišta u kojima se može pohraniti arhiva odnosno ako se uzmu u obzir ostali uvjeti koje skladište mora ispuniti, jedino arhivsko skladište u navedenom području je skladište Financijske agencije (u daljnjem tekstu: FINA), a to je skladište u kojem se trenutno nalazi arhiva. Uzimajući u obzir odredbe kojima je propisano da se dokumentacija na zahtjev naručitelja dostavlja u roku 12-24 sata ili prvi sljedeći radni dan, redovnim putem i žurno u roku od 2 sata, jasno je da su odredbe dokumentacije koje se odnose na mjesto izvršenja propisane u cilju ograničenja tržišnog natjecanja, odnosno u cilju ograničenja dodjele ugovora bilo kojem drugom gospodarskom subjektu osim FINA-e, ističe žalitelj. Naime, u navedenom vremenskom razdoblju od 2 sata (opcija žurnog izvršenja), uzevši u obzir i vrijeme pronalaženja i pripreme dokumentacije, izvršitelj predmetnih usluga može pružati usluge npr. u Karlovcu koji je udaljen od sjedišta naručitelja 60 kilometara, odnosno vremenski 1 sat. Kao dokaz navedenom dostavlja sliku zaslona iz koje je razvidna udaljenost od sjedišta naručitelja do Karlovca (Prilog 2.), iz čega proizlazi da je naručitelj u mogućnosti, u cilju poštivanja načela tržišnog

natjecanja, propisati udaljenost najmanje u maksimalnoj udaljenosti od 40 kilometara od sjedišta naručitelja. Žalitelj dalje navodi da je sporna odredba nejasna jer naručitelj nije naveo koji dio usluga te na koji način će se usluge izvršavati na lokaciji sjedišta trenutnog pružatelja usluga arhiviranja Vrtni put 3, a koji dio će se izvršavati na lokaciji odabranog ponuditelja koja mora biti u istočnom dijelu Grada Zagreba ili na lokaciji koja je udaljena maksimalno 10 km od sjedišta naručitelja, Avenija Gojka Šuška 6, 10000 Zagreb. Nadalje, predmetna odredba nije jasno propisana budući da područje "istočnog dijela Grada Zagreba" nije točno određeno te na ovaj način odredbe DON-a dopuštaju naručitelju da subjektivno i proizvoljno određuje je li lokacija pojedinog ponuditelja u istočnom dijelu Grada Zagreba ili se lokacija ponuditelja ne nalazi u istočnom dijelu Grada Zagreba.

U odgovoru na žalbu naručitelj navodi da je točku 3.1.4. mjesto izvršenja propisao iz razloga što je naručitelj isključivi vlasnik dokumentacije te zadržava pravo u svakom trenutku pristupiti kod odabranog ponuditelja koji je u posjedu dokumentacije, napraviti uvid ili izuzeti dio dokumentacije koji mu je potreban. Naručitelju je bitno da dokumentacija bude dostupna njegovim djelatnicima stoga je propisao istočni dio Zagreba ili maksimalno 10 km od sjedišta naručitelja, a čime je većim dijelom obuhvaćen prostor Grada Zagreba. Točkom 4. Tehničke specifikacije naručitelj je propisao maksimalno vrijeme dostave u roku od 2 sata na udaljenosti ne većoj od 10 km od sjedišta naručitelja čime je uzeo u obzire prometnu situaciju te razmjernu nužnost dostave dokumentacije u roku od 2 sata. Dalje navodi da na udaljenosti od 10 km od sjedišta naručitelja prema dostupnim informacijama prostore kojima je moguće pohraniti arhivu imaju slijedeći poslovni subjekti: ArhivDMS, Zagreb, Pismohrana Servis, Zagreb, Iron Mountain Hrvatska d.o.o. Zagreb, Financijska agencija, Vrtni put 3, Zagreb, Državni arhiv, Av. Dubrovnik 36., Zagreb. Iz navedenog je razvidno kako žalitelj netočno navodi da ne postoji više od dva skladišta u kojima se može pohraniti arhiv. Dalje navodi kako nije točna tvrdnja žalitelja da naručitelj nije naveo koje usluge će se obavljati na adresi Vrtni put 3, jer je u 3. žalbenom navodu sam citirao odredbu DON-a prema kojem na adresi Vrtni put 3 preuzima arhivsko i dokumentarno gradivo (preuzimanje 32 0000 medicinskih registratora širine 11 c u rasutom stanju), a da se na adresi naručitelja preuzima gradivo koje uključuje 5000 medicinskih registratora širine 11 cm u rasutom stanju i pohrana 37000 medicinskih registratora širine 11 cm u arhivskim prostorima.

U očitovanju od 9. travnja 2024. žalitelj navodi da naručitelju nije onemogućen pristup dokumentaciji ukoliko je pružatelj usluga na udaljenosti većoj od 10 kilometara ali svakako je tržišno natjecanje onemogućeno ukoliko se zahtjeva da se usluge moraju pružati na udaljenosti do 10 kilometara. Naručitelj nije jasno propisao odredbe dokumentacije o nabavi „Odabrani ponuditelj je dužan pružiti traženu uslugu u istočnom dijelu Grada Zagreba ili na lokaciji koja je udaljena maksimalno 10 km od sjedišta naručitelja“ budući da se pojedina mjesta "istočnog" dijela Grada Zagreba nalaze na većoj udaljenosti od 10 kilometara od sjedišta naručitelja. Kao primjer dostavljamo dokaz (Prilog 1.) o udaljenosti od naručitelja do mjesta Adamovec koje se nalazi na području Grada Zagreba, odnosno njegovog istočnog dijela, koje je udaljeno 18,8 kilometara od sjedišta naručitelja. Žalitelj dodatno ističe da sama odredba "istočni dio Grada Zagreba" nije jasna budući da granice istočnog, zapadnog, južnog i sjevernog dijela Grada Zagreba nisu geografski određene te se samim time ne mogu točno odrediti odnosno utvrditi prilikom pregleda i ocjene zaprimljenih ponuda. Nadalje, nije poznato na koji način je naručitelj utvrdio da su gospodarski subjekt Arhiv DMS-dokumenti i sustavi d.o.o. i gospodarski subjekt Pismohrana servis d.o.o. na manjoj udaljenosti od 10 kilometara od Naručitelja jer je

adresa stvarnog Naručitelja Avenija Gojka Šuška 6 udaljena više od 10 kilometara od skladišta prethodno navedenih gospodarskih subjekata, za što kao dokaz dostavljamo prikaz udaljenosti (Prilog 2. i Prilog 3.). Naime, iz navedenih dokaza je razvidno da najmanja udaljenost od sjedišta naručitelja do skladišta gospodarskog subjekta ARHIV DMS-Dokumenti i sustavi d.o.o. na adresi Ulica dr. Luje Naletilića 10 iznosi 14,6 kilometara, a da najmanja udaljenost od sjedišta Naručitelja do skladišta gospodarskog subjekta Pismohrana servis d.o.o. na adresi Utinjska ulica 39 iznosi 12,7 kilometara.

Prilikom ocjene žalbenog navoda ovo tijelo je izvršilo uvid u dokumentaciju o nabavi. U dijelu DON-a, Opći podaci o postupku, u točki 3.1.4. Mjesto izvršenja propisano je sljedeće „Glavno mjesto izvršenja: KB Dubrava, Av. Gojka Šuška 6, Zagreb. Odabrani ponuditelj će usluge koje čine predmet nabave izvršavati na lokaciji sjedišta trenutnog pružatelja usluga arhiviranja Vrtni put 3. Odabrani ponuditelj je dužan pružiti traženu uslugu u istočnom dijelu Grada Zagreba ili na lokaciji koja je udaljena maksimalno 10 km od sjedišta Naručitelja, Avenija Gojka Šuška 6, 10000 Zagreb.“

Nadalje, naručitelj je točkom 4. Tehničkih specifikacija propisao način dostave i povrata tehničkih jedinica arhivskog i dokumentarnog gradiva na sljedeći način: „4. Dostava i povrat tehničkih jedinica arhivskog i dokumentarnog gradiva na zahtjev - pronalaženje i dostava dokumentacijskih jedinica na zahtjev Naručitelja u roku 12-24 sata ili prvi sljedeći radni dan, redovnim putem i žurno u roku od 2 sata na istočnom području Grada Zagreba ili maksimalnoj udaljenosti 10 km od sjedišta Naručitelja.“

Članak 4. stavak 1. ZJN 2016 propisuje da je naručitelj u primjeni ovoga Zakona u odnosu na sve gospodarske subjekte obvezan poštovati načelo slobode kretanja robe, načelo slobode poslovnog nastana i načelo slobode pružanja usluga te načela koja iz toga proizlaze, kao što su načelo tržišnog natjecanja, načelo jednakog tretmana, načelo zabrane diskriminacije, načelo uzajamnog priznavanja, načelo razmjernosti i načelo transparentnosti.

Članak 200. stavak 1. ZJN 2016 propisuje da dokumentacija o nabavi mora biti jasna, precizna, razumljiva i nedvojbena te izrađena na način da omogući podnošenje usporedivih ponuda. Članak 205. ZJN 2016 propisuje da se predmet nabave mora opisati na jasan, nedvojbjen, potpun i neutralan način koji osigurava usporedivost ponuda u pogledu uvjeta i zahtjeva koje je javni naručitelj postavio. Opis predmeta nabave ne smije pogodovati određenom gospodarskom subjektu. U opisu predmeta nabave navode se sve okolnosti koje su značajne za izvršenje ugovora, a time i za izradu ponude (npr. mjesto izvršenja, rokovi izvršenja, posebni zahtjevi u pogledu načina izvršenja predmeta nabave i slično).

Prema ocjeni žalbenog tijela, naručitelj u konkretnom slučaju nije otklonio navedene prigovore žalitelja u žalbi i nije dokazao da se kod propisivanja mjesta izvršenja usluge ne radi o pogodovanju određenom gospodarskom subjektu. Naime, prema pravilima o teretu dokazivanja iz članka 403. stavka 3. ZJN 2016 naručitelj je bio obvezan dokazati postojanje činjenica i okolnosti na temelju kojih je donio odluke o pravima, poduzeo radnje ili propustio radnje te proveo postupke koji su predmet žalbenog postupka. Naručitelj tvrdi da pet gospodarskih subjekata uključujući FINA-u ima prostore na udaljenosti od 10 km od sjedišta naručitelja u kojima je moguće pohraniti arhivu, ali ne dostavlja dokaze za navedene tvrdnje, dok je žalitelj, za razliku od naručitelja, dostavio dokaze iz kojih proizlazi da niti jedan od navedenih gospodarskih subjekata nema prostor na udaljenosti manjoj od 10 km od sjedišta naručitelja. Slijedom navedenog, budući da naručitelj nije otklonio prigovor žalitelja, žalbeni navod je ocijenjen osnovanim.

Naručitelj obrazlaže da je odredio mjesto izvršenja usluge (u istočnom dijelu Grada Zagreba ili na lokaciji koja je udaljena maksimalno 10 km od sjedišta naručitelja) iz razloga što želi da spremište bude što bliže naručitelju radi lakšeg uvida u dokumentaciju od stane djelatnika naručitelja. Isto tako ukazuje da je vezano za žurno postupanje propisao maksimalno vrijeme dostave u roku od 2 sata na udaljenosti ne većoj od 10 km od sjedišta naručitelja, čime je uzeo u obzire prometnu situaciju te razmjernu nužnost dostave dokumentacije u roku od 2 sata. Međutim, iz očitovanja stranaka proizlazi da činjenica što je spremište na području istočnog dijela Grada Zagreba ili maksimalno 10 km od sjedišta naručitelja ne znači da se tražena dokumentacija ne može dostaviti u roku od 2 sata i iz primjerice Karlovca, kako to žalitelj pravilno upućuje, a što govori u prilog činjenici da propisani uvjet nije u skladu sa svrhom zbog koje je propisan te isti u okolnostima konkretnog slučaja predstavlja neopravdanu prepreku za otvaranje javne nabave tržišnom nadmetanju.

Žalitelj dalje osporava jasnoću odredbe o mjestu izvršenja usluge navodeći da "istočni dio Grada Zagreba" nije geografski točno i jasno određen ukazujući kako pod istočni dio Zagreba potpada i mjesto Adamovec, koje je udaljeno 18,8 km od sjedišta naručitelja. Naručitelj tvrdi da je mjesto izvršenja usluge jasno određeno i da je većim dijelom obuhvaćen prostor Grada Zagreba. Suprotno mišljenju naručitelja, ocjena je ovoga tijela da predmet nabave nije jasno određen upravo zato što je naručitelj kao mjesto izvršenja usluge odredio istočni dio Grada Zagreba ili maksimalno do 10 km od sjedišta naručitelja, stoga su povrijeđene odredbe članka 200. stavka 1. ZJN 2016, pa je žalbeni navod u ovom dijelu ocijenjen osnovanim.

Međutim, ovo tijelo ne nalazi osnovu za tvrdnje žalitelja da je točka 3.1.4. Mjesto izvršenja nejasna jer naručitelj nije naveo koji dio usluga i na koji način će se usluge izvršavati na lokaciji sjedišta trenutnog pružatelja usluga arhiviranja Vrtni put 3, a koji dio će se izvršavati na lokaciji odabranog ponuditelja. S tim u svezi naručitelj točno navodi da je u dokumentaciji o nabavi jasno propisano da se na adresi Vrtni put 3 preuzima arhivsko i dokumentarno gradivo koje uključuje 32 000 medicinskih registratora širine 11 cm u rasutom stanju, a da se na adresi naručitelja preuzima gradivo koje uključuje 5000 medicinskih registratora širine 11 cm u rasutom stanju. Stoga je žalbeni navod u ovom dijelu ocijenjen neosnovanim.

Žalitelj navodi da je naručitelj kao minimalni uvjet tehničke i stručne sposobnosti propisao odredbe tehničke specifikacije čije se ispunjenje mora dokazati u samoj ponudi, a koje ne predstavljaju minimalne razine sposobnosti koje osiguravaju da će gospodarski subjekt biti sposoban izvršiti ugovor o javnoj nabavi te da iste nisu razmjerne predmetu nabave, već prekomjerne. Naime, kako je to i naručitelj naveo u Tehničkim specifikacijama, minimalne karakteristike arhivskog prostora su propisane Pravilnikom o upravljanju dokumentarnim gradivom izvan arhiva (Narodne novine broj 105/20) i Pravilnikom o uvjetima smještaja, opreme, zaštite i obrade arhivskog gradiva te broju i strukturi stručnog osoblja arhiva (Narodne novine broj 121/2019), dok je naručitelj odredio tehničke specifikacije koje nisu propisane prethodnim Pravilnicima, ističe žalitelj. Naime, naručitelj zahtjeva da arhivski prostor mora biti podijeljen u minimalno tri segmenta ili tri požarne zone kojima se smatra građevinski odvojen segment s protupožarnim vratima, - da prostor mora biti opremljen uređajima za grijanje/hlađenje i isušivanje zraka, - da prostor mora biti opremljen uređajima za protuprovalnu sigurnost te s elektroničkom kontrolom pristupa s pisanom evidencijom zapisa o osobama koje pristupaju u arhivske prostore te - da prostor mora imati zaštitara 24 h dnevno, a navedeni uvjeti

nisu propisani predmetnim Pravilnicima. Dakle, naručitelj je propisao uvjete koji nisu razmjerni predmetu nabave, odnosno uvjete koji nisu minimalni budući da su restriktivniji od uvjeta koje propisuju pozitivno pravni propisi koji uređuju način i uvjete izvršenja usluga koje su predmet nabave.

U odgovoru na žalbu naručitelj navodi da je točkom 5.3.2.3. Kriterija kvalitativnog odabira gospodarskog subjekta propisao konkretizaciju minimalnih zahtjeva, odnosno, kvalitete prostora koju od ponuditelja očekuje. U bitnom dalje navodi da pohranjuje arhivsko gradivo trajne vrijednosti, koje nema u više primjeraka te ga ne može ni na koji način rekonstruirati, a koje je prema članku 2. Zakona o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara (Narodne novine broj 69/99 do 114/22), klasificirano kao pokretno kulturno dobro te da su kulturna dobra od interesa za Republiku Hrvatsku i uživaju njezinu osobitu zaštitu, stoga je propisao da registratori moraju biti pohranjeni u više požarnih zona prema specifikaciji naručitelja. Dalje se poziva na članak 7. Pravilnika o otpornosti na požar i drugim zahtjevima koje građevine moraju zadovoljiti u slučaju požara (Narodne novine broj 29/13, 87/15) propisano je da se građevina dijeli na požarne i/ili dimne odjeljke, ovisno o njenoj namjeni i ostalim parametrima (požarno opterećenje, zaposjednutost prostora, visina, sustavi za automatsku dojavu i gašenje požara i drugo). Naručitelj je propisao požarne zone kao konkretizaciju rješenja zaštite od širenja požara i smanjenja rizika od požara. Osim toga, ističe naručitelj da se u članku 4. Pravilnikom o uvjetima smještaja, opreme, zaštite i obrade arhivskog gradiva te broju i strukturi stručnog osoblja arhiva (Narodne novine broj 121/2019, Dalje, Pravilnik o uvjetima smještaja), navode „prostori u kojima je smješteno gradivo“, čime se napominje postojanje više prostora za pohranu arhivskog gradiva, a naručitelj se odlučio na minimalno tri. Naručitelj ističe kako je u Kriterijima za odabir ponude propisao, da će dodatno bodovati kvalitetu ponuđenog prostora koji treba zadovoljiti kriterije sukladno normi HRN/ISO 11799 aktualne revizije ili jednakovrijednom, koja norma propisuje prostor pohrane treba biti podijeljen u odjeljke koji su međusobno razdvojeni zidovima i vratima koji sprječavaju širenje požara i vode iz odjeljka u odjeljak, slijedom čega je razvidno da su zahtjevi koje je naručitelj propisao minimalni i da nisu restriktivni kako žalitelj navodi, već predstavljaju konkretizaciju minimalnih zahtjeva smanjenja rizika od širenja požara, koji su utvrđeni propisima na koje se i sam žalitelj poziva, kao i normama koje dodatno boduje naručitelj. Oспорava tvrdnje žalitelja da niti jednim propisom nije propisano da prostor mora biti opremljen uređajima za grijanje, hlađenje i isušivanje zraka, pri čemu navodi kako je člankom 6. Pravilnika o uvjetima smještaja propisano da se arhivsko gradivo na papiru čuva u spremištima u kojima relativna vlažnost zraka ne odstupa bitno od 45 – 55 % pri temperaturi od 16 – 20 °C i da su identični uvjeti propisani i člankom 32. st. 2. Pravilnika o upravljanju dokumentarnim gradivom izvan arhiva. Naručitelj ističe činjenica da niti jedan prostor za pohranu arhivskog gradiva nije u mogućnosti osigurati prethodno propisane parametre temperature i relativne vlažnosti tijekom kalendarske godine bez odgovarajućih uređaja za grijanje, hlađenje, odnosno isušivanje zraka. Vezano za zahtjeve u pogledu zaštite prostora od strane zaštitara, kao i opskrbe prostora uređajima za protuprovalnu sigurnost, naručitelj upućuje na članak 4. Pravilnika o uvjetima smještaja kojim je propisano da se primjerenim prostorima smatraju objekti koji su zaštićeni od pristupa neovlaštenih osoba te opremljeni vatrodojavom, protupožarnim i protuprovalnim uređajima, dok je člankom 32. st. 2. Pravilnika o upravljanju dokumentarnim gradivom izvan arhiva, propisano da su primjereni prostori oni u kojima je zapriječen pristup neovlaštenim osobama, u radno vrijeme i izvan radnog vremena. Iz navedenih razloga Naručitelj je konkretizirao mjere zaštite

od pristupa neovlaštenim osobama, kao i kontrole pristupa te protuprovalna rješenja koja od ponuditelja očekuje. U konačnici naručitelj ukazuje na to da se žalitelj u ovom postupku žali na odvajanje gradiva u požarne zone, dok je u postupku nabave 105 – 2022 u DON propisano kojim je tražena pohrana gradiva u više odvojenih segmenata (prostorija) koje su ujedno i odvojene požarne zone, žalitelj odabran kao izvršitelj usluga.

U očitovanju od 9. travnja 2024. žalitelj navodi da je prostor u kojem se smješta arhivsko gradivo uvijek odvojen od ostalih prostora u građevini vatrootpornim građevinskim elementima minimalne otpornosti na požar 90 minuta (zidovi, stropovi, vrata), te mora biti opremljen vatrodojavnim sustavom, stabilnim sustavom za gašenje požara (Sprinkler), unutarnjom i vanjskom hidrantskom mrežom, te vatrogasnim aparatima, ali ne radi se o tome da sam prostor skladištenja mora biti podijeljen na građevinske segmente. Odvajanje arhivske građe u više požarnih odjeljaka bez adekvatnog stabilnog sustava zaštite, imat će za posljedicu to da će svi registratori (arhivsko gradivo trajne vrijednosti) u pojedinom požarnom sektoru biti u potpunosti uništeni, a na taj će način nastati trajna šteta za naručitelja. Dakle, podjelom prostora na tri požarna odjeljaka, eventualni požar u jednom požarnom odjeljku, bez stabilnog sustava za gašenje požara, uništiti će kompletnu arhivsku građu u tom odjeljku, jer se požar nekontrolirano širi po cijelom prostoru. U prostorima koji su pokriveni sprinkler sustavom u slučaju požara, šteta nastala uslijed polijevanja vodom je zanemariva iz razloga što jedna sprinkler mlaznica ispod koja je nastao požar i koja se aktivira na temperaturi od 68 °C ima površinu šticećenja od cca 9 m², pa požar ostaje lokaliziran samo na tom području i ne postoji mogućnost daljnjeg širenja te uništenja i oštećenja ostale arhivske građe, te stoga nema potrebe niti za požarnim odavanjem takvih prostora u više manjih požarnih odjeljaka. Dalje ukazuje da se u konkretnom slučaju u pogledu zaštite građevine od požara primjenjuje Pravilnik o zaštiti od požara u skladištima (Narodne novine broj 93/08) kao poseban propis, dok članak 7. Pravilnika o otpornosti na požar i drugim zahtjevima koje građevine moraju zadovoljiti u slučaju požara na kojeg se poziva naručitelj, definira samo površine industrijskih, uredskih i stambenih prostora odnosno ne definira veličinu požarnog odjeljka prostora arhive te da se za građevine ostalih namjena površine požarnih i/ili dimnih odjeljaka i njihova otpornost na požar određuju se prema posebnom propisu. U privitku dostavlja mišljenje ovlaštene osobe za izradu elaborata zaštite od požara te ujedno i stalnog sudskog vještaka za zaštitu na radu i zaštitu od požara. Dalje navodi da naručitelj ne može samostalno okarakterizirati arhivsku građu kulturnim dobrom bilo koje vrste ili razine. Člankom 15. stavkom 1. Pravilnika o obliku, sadržaju i načinu vođenja registra kulturnih dobara Republike Hrvatske (NN 19/23) je propisano da postupak utvrđivanja svojstva kulturnog dobra za arhivsko gradivo provodi Hrvatski državni arhiv, koji donosi rješenje o utvrđivanju svojstva kulturnog dobra za arhivsko gradivo, dok je stavkom 4. istog članka propisano da Hrvatski državni arhiv vodi Evidenciju arhivskog gradiva za koje je utvrđeno svojstvo kulturnog dobra. Bitno je naglasiti da se Registar kulturnih dobara vodi elektroničkim putem te da je isti dostupan na poveznici <https://registar.kulturnadobra.hr/#/>, a ono što je za predmetni postupak od velike važnosti da arhivska građa naručitelja nije upisana u registar kulturnih dobara Republike Hrvatske. Slijedom navedenog, smatra da je Naručitelj prekomjerno konkretizirao mjere zaštite propisane propisima kojima se uređuje pružanje predmetnih usluga, odnosno konkretizirao ga je na način da pogoduje jednom gospodarskom subjektu bez obzira je li na taj način sigurnost arhivskog gradiva više ili manje ugrožena. Ponajviše se to odnosi na činjenicu da nije propisao da spremište

mora biti opremljeno sprinkler sustavom koje je najučinkovitije za sigurnost gradiva od požara. Žalitelj smatra da Naručitelj nije dokazao opravdanost navedenih uvjeta, odnosno nije dokazao da isti predstavljaju minimalne uvjete sposobnosti.

Provjeravajući osnovanost žalbenog navoda izvršen je uvid u odredbe dokumentacije o nabavi, točku 5.3. tehnička i stručna sposobnost, podtočku 5.3.2. Alati, postrojenje ili tehnička oprema, gdje je propisano da je ponuditelj dužan osigurati arhivski prostor koji mora ispunjavati uvjete tražene tehničkom specifikacijom. Navedeno se dokazuje Izjavom ponuditelja o zadovoljavanju uvjeta s opisom prostora i opreme te tlocrt iz kojeg je vidljiva građevinska odvojenost u skladu sa specifikacijama.

Nadalje, u Tehničkim specifikacijama, pod nazivom Zaštita od požara propisano je da „Arhivski prostor mora biti podijeljen u minimalno tri segmenata i/ili požarnih zona budući da su registratori klasificirani kao trajno arhivsko gradivo te je nužno smanjenje rizika od požara, bez obzira na mjere protupožarne zaštite. Požarnom zonom smatra se građevinski odvojen segment s protupožarnim vratima. Prostor mora biti opremljen uređajima za vatrodaju i rješanjem za gašenje od požara. Također su propisani i dodatni uvjeti čuvanja, gdje je određeno sljedeće „Prostor mora zadovoljavati tehničke uvjete prema važećem arhivskim propisima, odnosno Pravilniku o upravljanju dokumentarnim gradivom izvan arhiva (NN 105/20) i Pravilniku o uvjetima smještaja, opreme, zaštite i obrade arhivskog gradiva te broju i strukturi stručnog osoblja arhiva (NN 121/2019). Slijedom navedenoga arhivski prostor biti opremljen te sljedećih nužnih i dodatnih karakteristika: - opremljenost uređajima za grijanje/hlađenje i isušivanje zraka, - opremljenost uređajima za protuprovalnu sigurnost te s elektroničkom kontrolom pristupa s pisanom evidencijom zapisa o osobama koje pristupaju u arhivske prostore; - pristup prostoru mora biti osiguran video nadzorom unutarnjeg i vanjskog dijela prostora; - prostor mora imati zaštitara 24 h dnevno i - prostor mora biti opremljen uređajima za 24 satno mjerenje relativne vlažnosti i temperature.“

Člankom 205. ZJN 2016 propisano je da se predmet nabave mora opisati na jasan, nedvojben, potpun i neutralan način koji osigurava usporedivost ponuda u pogledu uvjeta i zahtjeva koje je javni naručitelj postavio te da opis predmeta nabave ne smije pogodovati određenom gospodarskom subjektu. Člankom 206. ZJN 2016 stavkom 2. ZJN 2016 propisano je da tehničke specifikacije moraju svim gospodarskim subjektima omogućiti jednak pristup postupku javne nabave i ne smiju imati učinak stvaranja neopravdanih prepreka za otvaranje javne nabave tržišnom natjecanju. Člankom 403. stavkom 2. ZJN 2016 propisano da je žalitelj obavezan dokazati postojanje postupovnih pretpostavki za izjavljivanje žalbe, kao i povrede postupka ili materijalnog prava koje su istaknute u žalbi.

Iz sadržaja žalbenog navoda proizlazi da žalitelj osporava pojedine tražene tehničke specifikacije koje ponudjeni prostor mora zadovoljiti ukazujući da je naručitelj propisao uvjete koji nisu razmjerni predmetu nabave, odnosno uvjete koji ne predstavljaju minimalne razine tehničke i stručne sposobnosti.

Pri ocjeni žalbenog navoda potrebno je u prvom redu navesti da je dokumentacijom o nabavi, za zadovoljenje uvjeta tehničke i stručne sposobnosti bilo potrebno dostaviti izjavu kojom se potvrđuje da ponuditelj raspolaže određenim prostorom i opremom, koji udovoljavaju propisanim tehničkim specifikacijama. Dakle, pri određivanju uvjeta tehničke i stručne sposobnosti naručitelj mora tražiti minimalne razine sposobnosti, dok kod propisivanja tehničkih specifikacija, odnosno opisa predmeta nabave, isti mora opisati na jasan, nedvojben, potpun i neutralan način koji osigurava usporedivost ponuda u pogledu uvjeta i zahtjeva koje je javni naručitelj

postavio te da opis predmeta nabave ne smije pogodovati određenom gospodarskom subjektu. Naime, naručitelj pri definiranju tehničkih specifikacija i opisa predmeta nabave mora voditi brigu o temeljnim načelima javne nabave iz članka 4. ZJN 2016, kao i odredbama iz Glave III., odjeljka D, pododjeljka 1. i 2. ZJN 2016 (člancima 205. do 211.). Naručitelj je taj koji određuje predmet nabave i na njemu je odgovornost da opiše predmet nabave na način da u konačnici dobije predmet nabave koji odgovara njegovim potrebama pod pretpostavkom da takav opis predmeta nabave nije protivan pozitivnim propisima. Žalitelj u tom smislu nije ovlašten preispitivati zahtjeve naručitelja osim ukoliko isti nisu protivni pozitivnim propisima.

Iz citiranih odredbi tehničke specifikacije proizlazi da je naručitelj, između ostalog, propisao da arhivski prostor mora biti podijeljen u minimalno tri segmenta i/ili požarnih zona, da mora biti opremljen uređajima za grijanje/hlađenje i isušivanje zraka, uređajima za protuprovalnu sigurnost te s elektroničkom kontrolom pristupa s pisanom evidencijom zapisa o osobama koje pristupaju u arhivske prostore i da mora imati zaštitara 24 h dnevno, a što je ovdje predmet osporavanja žalitelja. Međutim, ovo tijelo nije pronašlo osnove za zaključak da je naručitelj sporne odredbe dokumentacije o nabavi propisao protivno mjerodavnim odredbama ZJN 2016.

Žalitelj u žalbi prije svega nepravilnost u postupanju naručitelja pronalazi u činjenici da Pravilnikom o uvjetima smještaja, opreme, zaštite i obrade arhivskog gradiva te broju i strukturi stručnog osoblja arhiva nije propisano da arhivski prostor mora biti podijeljen u minimalno tri segmenta i/ili požarnih zona, da mora biti opremljen uređajima za grijanje/hlađenje i isušivanje zraka, uređajima za protuprovalnu sigurnost te s elektroničkom kontrolom pristupa i da mora imati zaštitara 24 h dnevno. Međutim, takvi navodi žalitelja, iako točni, sami po sebi ne upućuju na nezakonitost u postupanju naručitelja u kontekstu odredbi članka 4. ZJN 2016 i odredbi odjeljka D. glave III. ZJN 2016, a koje su mjerodavne za ocjenu sporne odredbe dokumentacije o nabavi. S tim u svezi potrebno je navesti da je člankom 31. stavkom 1. Pravilnika o upravljanju dokumentarnim gradivom izvan arhiva propisano da je stvaratelj gradiva dužan osigurati primjerene uvjete, prostor, opremu i stručno osoblje za pohranu i zaštitu svog gradiva, a propisanim uređajima i uslugama se osiguravaju uvjeti u pogledu temperature, vlažnosti i zaštite arhivske građe. Ovo tijelo se vodilo činjenicom da su uređaji za grijanje/hlađenje i isušivanje zraka, za protuprovalnu sigurnost te usluga zaštitara široko dostupni na tržištu te po ocjeni ovog tijela ne mogu predstavljati neopravdanu prepreku za otvaranje nabave javne nabave tržišnom natjecanju (članak 205. ZJN 2016). Stoga, s obzirom na to da su sporne tehničke karakteristike propisane na način koji nije suprotan odredbama ZJN 2016, a s druge strane žalitelj nije sukladno članku 403. ZJN 2016 dostavio dokaze iz kojih bi proizlazilo suprotno, niti je osporio navode naručitelja, žalbeni navod ocjenjuje se kao neosnovan.

Žalitelj navodi da je naručitelj postupio protivno članku 200. stavku 1. ZJN 2016 jer je u sklopu kriterija za kvalitativni odabir gospodarskog subjekta (Alati postrojenja ili tehnička oprema) propisao da sva oprema mora biti održavana i kalibrirana sukladno traženim zahtjevima FADGI ili ISO 19264 normom ili jednakovrijednom, dok je tehničkim specifikacijama propisao da produkcijski protočni skener za masovnu digitalizaciju mora osigurati kvalitetu snimanja sukladno FADGI-u i ISO 19264 normi bez mogućnosti nuđenja pružanja usluge na uređaju jednakovrijedne kvalitete, da knjižni skener za knjižnu građu mora osigurati kvalitetu snimanja sukladno FADGI-u i ISO 19264 normi bez mogućnosti nuđenja pružanja usluge na uređaju jednakovrijedne kvalitete. Osim toga, navedene odredbe

dokumentacije o nabavi nisu u skladu s člankom 209. točkom 2. ZJN 2016, kojim je propisano da svako upućivanje na određenu normu mora biti popraćeno izrazom »ili jednakovrijedno«.

Žalitelj dalje navodi da je u ovom postupku potrebno digitalizirati arhivsko i dokumentarno gradivo koje se nalazi u medicinskim registratorima širine 11 cm, što ne predstavlja kulturnu baštinu, a da je naručitelj odredio zahtjeve opreme koji se traže za očuvanje kulturne baštine. Dalje ističe da izvršenje predmetnih usluga u skladu s FADGI smjernicama nije u skladu s odredbom članka 4. stavka 3. ZJN 2016. Žalitelj ističe da procijenjena vrijednost predmetnog postupka nabave koja iznosi 99.000,00 EUR bez PDV-a nije dovoljna za digitalizaciju 200.000,00 slika arhivskog i dokumentarnog gradiva prema FADGI smjernicama. Također, žalitelj ističe da Hrvatski državni arhiv prilikom izdavanja potvrde o sukladnosti na koju se naručitelj poziva ne propisuje FADGI smjernice i ISO 19264 te isto tako Hrvatski državni arhiv ne izdaje potvrde o sukladnosti za FADGI standard. Žalitelj smatra da se naručitelj nije pridržavao članka 256. stavka 3. i 4. te načela iz članka 4. ZJN 2016 posebice načela tržišnog natjecanja, načela jednakog tretmana, načela zabrane diskriminacije i načela razmjernosti.

Naručitelj u odgovoru na žalbu navodi da je u Tehničkim specifikacijama jasno naveo da je postupak i pravila digitalizacije arhivskog gradiva propisan Uputama HDA za digitalizaciju dokumentarnog i arhivskog gradiva (siječanj 2021.) Člankom 29. Pravilnika o upravljanju dokumentarnim gradivom izvan arhiva (Narodne novine broj 105/20) određeno je da HDA vrši provjeru sukladnosti pravila, tehnologije i postupaka pretvorbe i čuvanja gradiva s odredbama ovog pravilnika. Stoga je pri upotrebi arhivskih standarda sukladno Uputi potrebno dokazati kvalitetu skeniranja s FADGI ili ISO 19264 normom ili jednakovrijednom. Za svaki uređaj pojedinačno. Posljednja rečenica jasno iskazuje da se je svaki uređaj iz Tehničke specifikacije potrebno dokazati kvalitetu skeniranja s FADGI ili ISO 19264 normom ili jednakovrijednom, ističe naručitelj.

Dodatno ističe kako nije točan navod žalitelja da predmetna dokumentacija koju je potrebno digitalizirati ne predstavlja kulturnu baštinu. Naime, Tehnička specifikacija (na stranici 2. u točki 5.) izričito navodi da se radi od digitalizaciji arhivskog gradiva. Arhivsko je gradivo prema Zakonu o arhivskom gradivu i arhivima (Narodne novine broj 61/18, 98/19, 114/22 i 36/24) odabrano dokumentarno gradivo koje ima trajnu vrijednost za kulturu, povijest, znanost ili druge djelatnosti ili za zaštitu i ostvarivanje prava osoba i zajednica, zbog čega se trajno čuva. Člankom 2. Zakona o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara (Narodne novine broj NN 69/99, 151/03; 157/03, Ispravak, 100/04, 87/09, 88/10, 61/11, 25/12, 136/12, 157/13, 152/14, 98/15, 44/17, 90/18, 32/20, 62/20, 117/21, 114/22), arhivsko gradivo je klasificirano kao pokretno kulturno dobro te da su kulturna dobra od interesa za Republiku Hrvatsku i uživaju njezinu osobitu zaštitu. Nadalje Tehničkom specifikacijom (stranica 3.) naručitelj je tražio da je pri upotrebi arhivskih standarda, u skladu s Uputom o digitalizaciji dokumentarnog i arhivskog gradiva (HDA. Siječanj 2021.), potrebno dokazati kvalitetu skeniranja s FADGI ili ISO 19264 normom ili jednakovrijednom, što nikako ne znači da se u samoj potvrdi o sukladnosti pravila pretvorbe moraju navoditi sintagme FADGI ili ISO 19264, već da je iz samog sadržaja potvrde o sukladnosti dokazivo da je tijelo javne vlasti osiguralo kvalitetu skeniranja u skladu s FADGI smjernicama ili ISO 19264 normom, ako je tijelo javne vlasti navelo navedene norme kao dokaz kvalitete snimanja sukladno postupku ishođenja provjere sukladnosti pravila pretvorbe u dijelu propisanog Zahtjeva ili kao dio potrebne dokumentacije, koju javni naručitelj prilaže uz zahtjev. Uputama za digitalizaciju HDA (siječanj 2021.)

na stranici 56, navode se norme koje se odnose na Uređaje koji se koriste za digitalizaciju. Jednako tako, navedeno je, da je u postupku digitalizacije važno odabrati razinu kvalitete koja je primjerena zahtjevima predložaka koji se snimaju i predviđenoj uporabi digitalnih kopija. Ujedno se u Smjernicama za digitalizaciju kulturne baštine navodi, na više mjesta sljedeći navod: „Za arhivsko gradivo preporuča se korištenje FADGI vrijednosti (600 ppi, 24/48 bita).“ Naručitelj je prema preporukama i navodima HDA i Ministarstva kulture i medija te vrijednostima koje su propisane za uređaje, propisao kvalitetu skeniranja u skladu s FADGI ili ISO 19264 normom ili jednakovrijednom, odnosno traži dokaz da su uređaji kalibrirani i održavani sukladno navedenim normama. Iz navedenog je jasno da zahtjevi nisu prekomjerni u odnosu na konkretan predmet nabave, već su u cijelosti u skladu s propisima.

Žalitelj u očitovanju od 9. travnja 2024. ponovno ukazuje kako naručitelj nije u mogućnosti samostalno proglasiti vlastitu arhivsku građu kulturnim dobrom. Naime, člankom 8. Zakona o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara (NN 69/99, 151/03, 157/03, 100/04, 87/09, 88/10, 61/11, 25/12, 136/12, 157/13, 152/14, 98/15, 44/17, 90/18, 32/20, 62/20, 117/21, 114/) je propisano što može biti pokretno kulturno dobro, a člankom 12. toga Zakona je propisano da svojstvo kulturnoga dobra, na temelju stručnog vrednovanja, utvrđuje ministarstvo nadležno za kulturu rješenjem koje može donijeti bez prethodnog izjašnjavanja stranke. Člankom 15. stavkom 1. Pravilnika o obliku, sadržaju i načinu vođenja registra kulturnih dobara Republike Hrvatske (Narodne novine broj 19/23) je propisano da postupak utvrđivanja svojstva kulturnog dobra za arhivsko gradivo provodi Hrvatski državni arhiv, koji donosi rješenje o utvrđivanju svojstva kulturnog dobra za arhivsko gradivo, dok je stavkom 4. istog članka propisano da Hrvatski državni arhiv vodi Evidenciju arhivskog gradiva za koje je utvrđeno svojstvo kulturnog dobra. Nadalje, člankom 2. stavkom 1. Pravilnika o obliku, sadržaju i načinu vođenja registra kulturnih dobara Republike Hrvatske (Narodne novine broj 19/23) je propisano da Registar vodi ministarstvo nadležno za kulturu elektronički, dok stavak 2. istog članka propisuje da je sastavni dio Registra evidencija arhivskog gradiva za koje je utvrđeno svojstvo kulturnog dobra Hrvatskog državnog arhiva. Uvidom u javno objavljeni Registar kulturnih dobara, a koji je dostupan na poveznici <https://registar.kulturnadobra.hr/#/>, razvidno je da arhivska građa naručitelja nije upisana u registar kulturnih dobara Republike Hrvatske, ističe žalitelj. Dodatno, žalitelj tijekom žalbenog postupka dostavlja odgovor Voditeljice Odjela za Registar kulturnih dobara, Uprave za arhive, knjižnice i muzeje pri Ministarstvu kulture i medija u kojem se navodi da arhivsko i dokumentarno gradivo, koje čine medicinski regulatori KB Dubrava, Avenija Gojka Šuška 6, 10000 Grad Zagreb, Hrvatska, OIB: 32206148371, nije upisano u Registar kulturnih dobara Republike Hrvatske.

Provjeravajući osnovanost žalbenog navoda utvrđeno je da su u Tehničkim specifikacijama propisani zahtjevi opreme koja se koristi u procesu digitalizacije, kako slijedi: „Tehnički zahtjevi opreme: Skeniranje u procesu digitalizacije izvršavat će se sljedećom opremom: - Produkcijski protočni skener za masovnu digitalizaciju (170 stranica u minuti). Skener za protočno skeniranje sa softverom koji osigurava skeniranje bez softverske interpolacije. Skener mora osigurati skeniranje u boji i u sivoj skali (okvirno 95%). Razlučivost skeniranja 300 DPI. Brzina skeniranja mora biti minimalno 170 stranica/min A4 ili više. Uređaj treba imat mogućnost smanjenja brzine skeniranja za oštećenu arhivsku građu. Uređaj mora osigurati kvalitetu snimanja sukladno FADGI-u i ISO 19264 normi.

- Knjižni skener za knjižnu građu, maksimalne veličine formata A2+, sa ugrađenim V nosačem knjiga, maksimalne rezolucije 400 dpi ili više, LED osvjetljenjem za dokumentaciju koja se ne smije razvezati, (knjige, časopisi, Data mape). Mogućnost odabira različitih ICC profila kao što su: sRGB, Adobe RGB, eciRGB.. itd. Uređaj mora osigurati kvalitetu snimanja sukladno FADGI-u i ISO 19264 normi.

- Knjižni skener za osjetljivu arhivsku građu, minimalne veličine formata 915 x 635 mm, skeniranje mora biti neovisno o utjecaju svjetla ambijenta, stol za prihvrat originala treba biti pokretan radi lakšeg rukovanja sa velikim formatima, maksimalne razlučivost treba biti 1200 dpi, LED osvjetljenje radi zaštite izvornika, uređaj treba raditi na principu da se predložak pritisne i izravna na staklenu površinu i da skener skenira direktno iznad predloška. Mogućnost odabira različitih ICC profila kao što su: Srgb, Adobe RGB, eciRGB.. itd. Uređaj mora osigurati kvalitetu sukladno FADGI-u i ISO 19264 normi ili jednakovrijednom. Uređaj mora osigurati kvalitetu snimanja sukladno FADGI-u i ISO 19264 normi ili jednakovrijednom. Postupak i pravila digitalizacije arhivskog gradiva propisan je Uputama za digitalizaciju dokumentarnog i arhivskog gradiva (siječanj 2021.). Člankom 29. pravilnika o upravljanju dokumentarnim gradivom izvan arhiva NN 105/20 određeno je da HDA vrši provjeru sukladnosti pravila, tehnologije i postupaka pretvorbe i čuvanja gradiva s odredbama ovog pravilnika. Stoga je pri upotrebi arhivskih standarda a sukladno uputi potrebno dokazati kvalitetu skeniranja s FADGI ili ISO 19264 normom ili jednakovrijednom. Za svaki uređaj pojedinačno.“

Nadalje, u dijelu DON-a Kriteriji za kvalitativni odabir gospodarskog subjekta, točkom 5.3.2. Alati, postrojenje ili tehnička oprema, u okviru tehničke i stručne sposobnosti, između ostalog, je propisano da je ponuditelj dužan za svu potrebnu opremu dostaviti tehnički list, potvrdu proizvođača ili ovlaštenog predstavnika sa područja RH da je oprema održavana i kalibrirana sukladno traženim zahtjevima FADGI ili ISO 19264 normom ili jednakovrijednom. Za navedeno je potrebno dostaviti Potvrde koje izdaju nadležni instituti za kontrolu kvalitete ili agencije priznate stručnost kojima se potvrđuje sukladnost proizvoda s točno određenim tehničkim specifikacijama ili normama na koje se upućuje.

Ocjenjujući osnovanost žalbenog navoda provjerene su činjenice koje navode stranke žalbenog postupka te je utvrđeno da je naručitelj kod određivanja tehničkih značajki opreme koja se koristi u procesu digitalizacije za dva skenera i to za produkcijski protočni skener za masovnu digitalizaciju i za knjižni skener za knjižnu građu, odredio da uređaji moraju osigurati kvalitetu snimanja sukladno FADGI-u i ISO 19264 normi bez korištenja izraza „ili jednakovrijedno“. Za razliku od navedenih uređaja kod knjižnog skenera za osjetljivu arhivsku građu, propisao je da uređaj mora osigurati kvalitetu snimanja sukladno FADGI-u i ISO 19264 normi ili jednakovrijednom, dakle omogućio je nuđenje jednakovrijednih normi. S tim u svezi naručitelj u odgovoru na žalbu navodi da je u Tehničkim specifikacijama odredio da je potrebno dokazati kvalitetu skeniranja s FADGI ili ISO 19264 normom ili jednakovrijednom za svaki uređaj pojedinačno, dakle smatra da su time obuhvaćeni navedeni uređaji iako nije kod pojedinih uređaja tj. skenera koristio izraz „ili jednakovrijedno“.

Članak 200. stavak 1. ZJN 2016 propisuje da dokumentacija o nabavi mora biti jasna, precizna, razumljiva i nedvojbena te izrađena na način da omogućiti podnošenje usporedivih ponuda.

Na temelju utvrđenog činjeničnog stanja proizlazi da osnovano žalitelj ukazuje na nesukladnost dokumentacije o nabavi u dijelovima kojima je traženo da uređaji moraju osigurati traženu kvalitetu skeniranja, obzirom na to da iz ranije citiranih

odredbi proizlazi da je naručitelj kao općenitu odredbu navodi da uređaji moraju osigurati kvalitetu snimanja sukladno FADGI-u i ISO 19264 normi ili jednakovrijednom, dok je kod pojedinih uređaja tražio sukladnost prema FADGI ili ISO 19264 normi. Stoga je žalbeni navod u tom dijelu ocijenjen osnovanim.

Žalitelj dalje osporava zahtjev kojim se traži kvaliteta snimanja sukladno FADGI-u smjernicama navodeći da je to prekomjeran zahtjev odnosno da nisu minimalne razine. Smatra da su u pitanju zahtjevi koji se primjenjuju prilikom digitalizacije arhivskog i dokumentarnog gradiva koje predstavlja kulturnu baštinu, a da dokumentacija koju je potrebno digitalizirati u ovom postupku, nije kulturna baština. Naručitelj s druge strane ističe da je arhivsko gradivo kvalificirano kao pokretno kulturno dobro.

Pri ocjeni žalbenog navoda potrebno je u prvom redu navesti da sukladno ZJN 2016 pri određivanju uvjeta tehničke i stručne sposobnosti naručitelj mora tražiti minimalne razine, dok tehničke specifikacije, odnosno predmet nabave mora opisati na jasan, nedvojen, potpun i neutralan način koji osigurava usporedivost ponuda u pogledu uvjeta i zahtjeva koje je javni naručitelj postavio te da opis predmeta nabave ne smije pogodovati određenom gospodarskom subjektu.

S tim u svezi potrebno je navesti da je naručitelj u DON-u uputio na primjenu Uputa za digitalizaciju dokumentarnog i arhivskog gradiva Hrvatskog državnog arhiva (dalje HDA) od siječnja 2021.(dalje Upute), a u kojem je, između ostalog, navedeno da su Zakonom o arhivskom gradivu i arhivima („Narodne novine“ broj 61/2018, 98/2019) utvrđeni zahtjevi vezani uz postupak pretvorbe gradiva u digitalni oblik (digitalizacije) čija je svrha očuvati vjerodostojnost digitalnih preslika gradiva i mogućnost da se preslike koriste kao jednakovrijedne izvornome gradivu. Jedan od zahtjeva odnosi se na pravila za pretvorbu gradiva koja trebaju biti prethodno jasno definirana, tako da je poznato kako postupak pretvorbe treba obaviti i da se naknadno može provjeriti ispravnost i kakvoću pretvorbe. Ovim se Uputama definiraju postupci i pravila za digitalizaciju gradiva u Hrvatskom državnom arhivu, što je propisano kao obveza onih koji digitaliziraju javno arhivsko i dokumentarno gradivo. Upute u tom smislu mogu koristiti i drugi posjednici arhivskog i dokumentarnog gradiva i druge osobe koje sudjeluju u digitalizaciji gradiva, u mjeri u kojoj su primjenjive u njihovu slučaju. Potrebno je ukazati još i na odredbu iz Uputa, značajnu za ocjenu žalbenog navoda, a koja glasi „Postoji više normi za kvalitetu digitalnih snimaka dokumentarnog odnosno arhivskog gradiva. Među onima koje se najčešće koriste u upravljanju kvalitetom u digitalizaciji su: ISO/TR 19263-1 Photography – Archiving systems – Part 1: Best practices for digital image capture of cultural heritage material, FADGI. Technical Guidelines for Digitizing Cultural Heritage Materials: Creation of Raster Image Files i Metamorfoze Preservation Imaging guidelines. Navedene norme definiraju različite razine kvalitete digitalne snimke.“

S obzirom na to da se u konkretnom slučaju nabavlja usluga pohrane, digitalizacije i mikrofilmiranja arhivskog i dokumentarnog gradiva te da naručitelj sukladno uputi HDA na koju se poziva u DON-u ima pravo tražiti određenu kvalitetu digitalnih snimaka i da se preporuča korištenje FADGI vrijednosti prilikom digitalizacije dokumentarnog i arhivskog gradiva, ovo tijelo naručiteljevu argumentaciju cijeni osnovanom. Dakle, sporni tehnički zahtjev da oprema mora osigurati kvalitetu snimanja sukladno FADG-u nije protivan odredbama ZJN 2016, a s druge strane žalitelj nije sukladno članku 403. ZJN 2016 dostavio dokaze iz kojih bi proizlazilo suprotno, niti je osporio navode naručitelja, pa se žalbeni navod ocjenjuje kao neosnovan.

Nadalje, žalitelj osim iznošenja svojih tvrdnji, nije dokazao da bi osporavanim odredbama dokumentacije o nabavi bila riječ o povredi načela iz članka 4. ZJN 2016 na koja ukazuje, niti takve okolnosti proizlaze iz stanja spisa. Iz svega navedenog proizlazi da se naručitelju ne može staviti na teret povreda načela iz članka 4. ZJN 2016 stoga je žalbeni navod i u ovom dijelu ocijenjen neosnovanim.

Vežano za prigovor žalitelja o procijenjenoj vrijednosti nabave potrebno je navesti da naručitelj određuje procijenjenu vrijednost nabave sukladno predmetu nabave i obavljenom prethodnom savjetovanju te je na njemu odgovornost za određivanje procijenjene vrijednosti, dok žalitelj s druge strane paušalno osporava navedenu procijenjenu vrijednost nabave i pri tome ne prilaže nikakve dokaze za iznesene tvrdnje sukladno svojoj obvezi iz članka 403. ZJN 2016. Slijedom navedenog, žalbeni navod je u ovom dijelu ocijenjen neosnovanim.

Nadalje, tvrdnja žalitelja da predmetno dokumentarno i arhivsko gradivo ne predstavlja kulturno dobro, što dokazuje odgovorom Ministarstva kulture i medija od 15. travnja 2024., nema utjecaja na drugačiju ocjenu žalbenog navoda iz razloga što je naručitelj u DON-u uputio na primjenu Uputa za digitalizaciju dokumentarnog i arhivskog gradiva HDA od siječnja 2021., koji regulira postupak i pravila digitalizacije gradiva koje je predmet ove javne nabave, kako je to prethodno u rješenju obrazloženo.

Žalitelj osporava točku 5.3.3.4. Kriterija kvalitativnog odabira gospodarskog subjekta navodeći da su u pitanju restriktivne, odnosno prekomjerni uvjeti za sljedeće stručnjake: stručnjaka za digitalizaciju gradiva, koordinatora za manipulaciju pohrane arhivskog gradiva i stručnjaka za manipulaciju gradiva.

U odnosu na uvjete propisane za Stručnjaka za digitalizaciju gradiva ističe da je naručitelj kumulacijom uvjeta neopravdano suzio broj stručnjaka koji ispunjavaju navedene uvjete. Naime, uz to što zahtjeva da stručnjak mora posjedovati položen stručni ispit iz arhivske struke i specijalizaciju za novije arhivsko gradivo, naručitelj dodatno propisuje smjer, odnosno granu dodiplomskog obrazovanja arhivistika, ne uzimajući u obzir činjenicu da je Pravilnikom o stručnim arhivskim zvanjima i drugim zvanjima u arhivskoj struci te uvjetima i načinu njihova stjecanja (Narodne novine broj 104/19, dalje Pravilnik o arhivskim zvanjima) propisano koje obrazovanje moraju posjedovati osobe koje mogu pristupiti ispitu iz arhivske struke.

U odnosu na uvjete propisane za koordinatora za manipulaciju pohrane arhivskog gradiva i stručnjaka za manipulaciju gradiva, žalitelj ističe da je naručitelj neopravdano i protuzakonito propisao minimalnu razinu struke koju moraju posjedovati navedeni stručnjaci. Naime, člankom 47. Pravilnika o arhivskim zvanjima propisano je da pravo polaganja stručnoga ispita za rad djelatnika u pismohrani ili za upravljanje dokumentarnim i arhivskim gradivom izvan arhiva imaju osobe koje imaju najmanje srednje obrazovanje i najmanje šest mjeseci radnoga iskustva na obavljanju poslova upravljanja dokumentarnim i arhivskim gradivom izvan arhiva. Dodatno, ističe da je člankom 46. stavkom 2. toga Pravilnika propisano kako se poslovima upravljanja dokumentarnim i arhivskim gradivom izvan arhiva smatraju: zaprimanje, evidentiranje, klasifikacija, označavanje i tehničko opremanje dokumentarnoga gradiva, vođenje uredskih i drugih evidencija o dokumentarnome gradivu, sređivanje i opis dokumentarnoga gradiva, odlaganje i zaštita dokumentarnoga gradiva, pretvorba, vrednovanje i izlučivanje te korištenje dokumentarnoga i arhivskoga gradiva, iz čega je razvidno da je neopravdan i prekomjeran zahtjev naručitelja da osoba koja obavlja navedene poslove mora imati najmanje preddiplomski studij. Žalitelj stoga zaključuje kako je naručitelj propisao

uvjete koji nisu razmjerni predmetu nabave, odnosno uvjete koji nisu minimalni budući da su restriktivniji od uvjeta koje propisuju pozitivno pravni propisi koji uređuju stručna arhivska zvanja i druga zvanja u arhivskoj struci.

U odgovoru na žalbu naručitelj navodi da se Pravilnikom o stručnim arhivskim zvanjima i drugim zvanjima u arhivskoj struci te uvjetima i načinu njihova stjecanja (NN 104/19) ne definira „Ključni stručnjak za digitalizaciju gradiva“, „Kordinator za manipulaciju pohrane arhivskog gradiva“, niti „Stručnjak za manipulaciju gradiva kao ni obvezne i stručne kvalifikacije koje navedeni stručnjaci moraju imati. Naručitelj ističe da je obrazovne i stručne kvalifikacije te potrebno iskustvo propisao uzimajući u obzir cjelokupnu uslugu koja mu je potrebna. Jednako tako, naručitelj je navedene obrazovne i stručne kvalifikacije propisao kao minimalne.

Žalitelj u očitovanju ističe da bez obzira na naziv stručnjaka, uvjeti, odnosno stručna sposobnost stručnjaka koje ponuditelj mora imati na raspolaganju mora biti propisana na način da predstavlja minimalnu sposobnost osobe koja će obavljati poslove koje određeni stručnjak obavlja u okviru izvršenja ugovora, bez obzira koji naziv mu se dodjeli. Naručitelj u svakom slučaju ne smije propisivati viši stupanj obrazovanja od onog koje je propisano propisima kojima se uređuju uvjeti izvršenja predmetnih usluga. Svakako da naručitelj za ključnog stručnjaka ili za kordinatora može zahtijevati dodatne uvjete u vidu godina iskustva na pojedinim poslovima ali viša razina obrazovanja ne može biti minimalni uvjet sposobnosti. Na ovaj način stručnjak s više od 20 godina iskustva u koordinaciji manipulacije pohrane te s položenim stručnim ispitom za rad djelatnika u pismohrani ili za upravljanje dokumentarnim i arhivskim gradivom ne bi bio sposoban izvršiti poslove za koje je zadužen, dok bi osoba s tri godine iskustva te s preddiplomskim studijem bila sposobna.

Naručitelj je Dokumentacijom o nabavi, odnosno točkom 5.3.3., Obrazovne i stručne kvalifikacije, podtočkom 5.3.3.4. Kriterija kvalitativnog odabira gospodarskog subjekta propisao uvjete, odnosno minimalne kvalifikacije koje moraju posjedovati stručnjaci s kojima gospodarski subjekt mora raspolagati tijekom izvršenja ugovora. Navedenim odredbama dokumentacije o nabavi naručitelj je propisao da gospodarski subjekt mora raspolagati s najmanje sljedećim stručnjacima:

- Ključnim stručnjakom za digitalizaciju gradiva stručnjaka sa završenim preddiplomskim i diplomskim studijem iz polja informacijskih znanosti te smjera: arhivistika s položenim stručnim ispitom iz arhivske struke i specijalizacijom za novije arhivsko gradivo te najmanje jednom godinom iskustva kao specijalist za novije arhivsko gradivo, koji će biti angažiran na poslovima digitalizacije gradiva.
- Arhivistom sa završenim preddiplomskim i diplomskim studijem iz polja informacijskih znanosti te smjera: arhivistika s položenim stručnim ispitom iz arhivske struke te najmanje jednom godinom iskustva u arhivskoj struci.
- Najmanje 1 kordinatorom za manipulaciju pohrane arhivskog gradiva za završenim minimalno preddiplomskim studijem s položenim stručnim ispitom za rad djelatnika u pismohrani ili za upravljanje dokumentarnim i arhivskim gradivom te najmanje tri godine radnog iskustva u koordinaciji manipulacije pohrane.
- Najmanje (tri) stručnjaka za manipulaciju gradiva sa završenim minimalno preddiplomskim studijem i položenim ispitom s položenim stručnim ispitom za rad djelatnika u pismohrani ili za upravljanje dokumentarnim i arhivskim gradivom te najmanje jednom godinom iskustva u manipulaciji gradivom.
- Najmanje 1 stručnjak za rad u laboratoriju mikrofilma sa završenim tečajem o zaštiti od opasnih kemikalija koji je stekao znanja za obavljanje poslova kao neposredni izvršitelj poslova s opasnim kemikalijama.

Prema članku 3. stavku 1. i 2. Pravilnika o stručnim arhivskim zvanjima i drugim zvanjima u arhivskoj struci te uvjetima i načinu njihova stjecanja (Narodne novine broj 104/19), temeljna stručna arhivska zvanja su: – arhivist, – arhivski tehničar specijalist, – arhivski tehničar, a viša stručna arhivska zvanja su: – arhivski savjetnik, – viši arhivist, – viši arhivski tehničar specijalist i – viši arhivski tehničar. Prema stavku 3. istog članka Pravilnika uz nazive navedenih temeljnih stručnih arhivskih zvanja dodaju se i područja uže specijalnosti ako je osoba koja je stekla određeno stručno arhivsko zvanje položila odgovarajući dio stručnoga ispita propisan ovim Pravilnikom. Članak 46. stavak 1. toga Pravilnika propisuje da se provjera stručne osposobljenosti radnika na poslovima upravljanja dokumentarnim i arhivskim gradivom izvan arhiva obavlja se polaganjem stručnoga ispita u skladu s odredbama ovoga poglavlja. Prema stavku 2. istog članka Pravilnika poslovima upravljanja dokumentarnim i arhivskim gradivom izvan arhiva smatraju se: zaprimanje, evidentiranje, klasifikacija, označavanje i tehničko opremanje dokumentarnoga gradiva, vođenje uredskih i drugih evidencija o dokumentarnome gradivu, sređivanje i opis dokumentarnoga gradiva, odlaganje i zaštita dokumentarnoga gradiva, pretvorba, vrednovanje i izlučivanje te korištenje dokumentarnoga i arhivskoga gradiva. Prema stavku 3. istog članka Pravilnika osobe iz stavka 1. ovoga članka mogu ostvariti pravo na stjecanje stručnog arhivskog zvanja sukladno odredbama ovoga Pravilnika. Članak 47. Pravilnika propisuje da pravo polaganja stručnoga ispita imaju osobe koje imaju najmanje srednje obrazovanje i najmanje šest mjeseci radnoga iskustva na obavljanju poslova upravljanja dokumentarnim i arhivskim gradivom izvan arhiva.

Člankom 256. stavkom 1. točkom 3. ZJN 2016 propisano je da se kriteriji za odabir gospodarskog subjekta u postupku javne nabave mogu odnositi na tehničku i stručnu sposobnost. Stavkom 3. istog članka propisano je da prilikom određivanja kriterija za odabir iz stavka 1. toga članka javni naručitelj smije zahtijevati samo minimalne razine sposobnosti koje osiguravaju da će gospodarski subjekt biti sposoban izvršiti ugovor o javnoj nabavi. Člankom 268. stavkom 1. točkom 8. ZJN 2016 propisano je da se tehnička i stručna sposobnost gospodarskog subjekta, u skladu s prirodom, količinom ili važnosti, i namjenom radova, robe ili usluga, može dokazati s jednim ili više sljedećih dokaza: obrazovne i stručne kvalifikacije pružatelja usluge ili izvođača radova ili njihova rukovodećeg osoblja, pod uvjetom da se oni ne ocjenjuju u okviru kriterija za odabir ponude.

Člankom 403. stavkom 3. ZJN 2016 je propisano da je naručitelj obvezan dokazati postojanje činjenica i okolnosti na temelju kojih je donio odluke o pravima, poduzeo radnje ili propustio radnje te proveo postupke koji su predmet žalbenog postupka.

Potrebno je prvenstveno napomenuti da nije u pravu žalitelj kada navodi da je naručitelj kao minimalnu razinu tehničke i stručne sposobnosti obvezan propisati obrazovne i stručne kvalifikacije stručnjaka na način kako to propisuje Pravilnik o stručnim arhivskim zvanjima i drugim zvanjima u arhivskoj struci te uvjetima i načinu njihova stjecanja. Naime, u svakom konkretnom postupku javne nabave naručitelj može odrediti s obzirom na predmet nabave uvjete i dokaze sposobnosti za izvršenje ugovora na odgovarajućoj razini kvalitete. Nadalje, minimalne razine sposobnosti predstavljaju osnovne elementarne razine koje su potrebne za izvršenje ugovora (na odgovarajućoj razini kvalitete), a svako eventualno sužavanje tih razina naručitelj mora opravdati, odnosno mora moći argumentirano obrazložiti i svoje tvrdnje dokazati, što u konkretnom slučaju naručitelj nije učinio. Naime, naručitelj nije obrazložio niti dokazao da se u konkretnom slučaju sposobnost za izvršenje ugovora

na odgovarajućoj razini kvalitete osigurava traženim stručnjacima s minimalno završenim preddiplomskim studijem odnosno višim stupnjem obrazovanja od onoga koji je propisan Pravilnikom o stručnim arhivskim zvanjima i drugim zvanjima u arhivskoj struci te uvjetima i načinu njihova stjecanja. Točno naručitelj navodi da traženi stručnjaci odnosno njihove kvalifikacije nisu definirani predmetnim Pravilnikom, međutim naručitelj nije obrazložio niti dokazao da je obrazovne i stručne kvalifikacije traženih stručnjaka propisao kao minimalne razine sposobnosti. Slijedom navedenog, žalbeni navod je ocijenjen osnovanim.

Žalitelj osporava odredbu točke 3.4. Uputa za ponuditelje, Kriterij za odabir ponude, Dodatne mjere zaštite od čestica fine prašine navodeći da predmetni kriterij nisu jasno propisani, odnosno da nije jasno propisana razina norme ISO 14644 koju naručitelj zahtjeva. Naručitelj je prvo naveo da primjerenom dodatnom mjerom zaštitite od prašine i čestica smatra da prostor pohrane gradiva nema veći broj čestica od broja čestica razine 8 utvrđenog prema normi ISO 14644 na svim pozicijama mjerenja, a zatim navodi da kao minimalnu referentnu vrijednost propisuje razinu 7 norme ISO-14644 kako bi se osigurala primjerena zaštita gradiva od fine prašine sukladno FADGI tehničkim smjernicama u pogledu čestica fine prašine jer Naručitelj traži uslugu digitalizacije gradiva. Nadalje, naručitelj je propisao da će kao dokaz ispunjavanja ovog kriterija kvalitete prihvatiti presliku BioCleaned certifikata za minimalno posljednjih 18 mjeseci, budući da se njime dokazuje primjena postupaka i trendova kontinuirane dekontaminacije i tretiranja prostora te zaštite od fine prašine, odnosno broja propisanih veličina čestica na razini 7 sukladno ISO-14644, mjerenjima na najmanje 4 pozicije za prostore preko 800 m², najmanje 2 pozicije za do 800 m² koji predstavlja stroži kriterij od primjerene mjere zaštite koju naručitelj očekuje, a koji je razine 8 sukladno normi ISO-14644. Žalitelj naglašava da ISO norma 14644 propisuje minimalan broj mjesta na kojima je potrebno izvršiti mjerenja prema površini skladišta kako bi se prostor svrstao u neku od kategorija od 1 do 9 te da to nisu mjerenjima na najmanje 4 pozicije za prostore preko 800 m², najmanje 2 pozicije za do 800 m². Naime, odredbama norme ISO 14644 je propisano da se za prostore do 4 m² vrši mjerenje na najmanje 2 pozicije, da se za prostore do 6 m² vrši mjerenje na 4 pozicije, da se u prostorima od 800 m² mjeri na 27 pozicija te da se za prostore veće od 1000 m² broj mjesta za mjerenje definira prema formuli: $A = 27 \times (\text{kvadratura skladišta}/1000)$. Uz navedeno, ističemo da BioCleaned certifikat ne predstavlja normu te nije jednakovrijedan certifikatu kojim se dokazuje sukladnost s normom ISO-14644, a posebno ne razine 7. Žalitelj smatra da se navedenim kriterijima direktno pogoduje gospodarskom subjektu koji jedini na tržištu ima BioCleaned certifikat, odnosno FINA-i, što je protivno odredbama članka 285. ZJN 2016.

U odgovoru na žalbu naručitelj ukazuje kako je naveo da prostor pohrane gradiva nema veći broj čestica od broja čestica razine 8 utvrđenog prema normi ISO 14644 na svim pozicijama mjerenja: 0,5 µm maksimalno: 3.520.000,00 po m³, 1 µm maksimalno: 832.000 čestica po m³, 5 µm maksimalno: 29.300 čestica po m³, dakle, vrlo precizno je propisana razina 8. Nadalje naručitelj je vrlo jasno i precizno propisao da ne očekuje od Ponuditelja ispunjavanje svih zahtjeva norme ISO 14644 koja se odnosi na čiste prostore, već dokaz da broj čestica u prostoru pohrane, propisanih veličina, ne prelazi propisane vrijednosti. Dakle jasno je da se radi o maksimalnoj razini čestica na razini 8 ISO 1644. Također, naručitelj je kao minimalnu referentnu vrijednost propisuje razinu 7 norme ISO-14644 kako bi se osigurala primjerena zaštita gradiva od fine prašine, jer naručitelj traži uslugu digitalizacije gradiva, a fina

prašina utječe na kvalitetu snimaka, ako je dokumentacija finoj prašini izložena. Budući da je razinu 7 teže postići naručitelj je za referentnu vrijednost propisao razinu 7 sa smanjenim brojem mjerenja sukladno normi ISO 15644 te će prihvatiti mjerenja na samo 4 pozicije za prostore preko 800 m² i samo 2 pozicije za do 800 m², a ne na broju mjesta kako je propisano normom ISO 14644.

Također, žalitelj ne može tvrditi da se primjenom Biocleaned protokola, a čija se sukladnost potvrđuje Biocleaned certifikatom ne postižu propisane razine zaštite od specifični čestica, budući da nema uvid u primijenjeni Biocleaned protokol, kao niti koliko poslovnih subjekata na tržištu ima ili nema Biocleaned certifikat, budući da je navedeno poznato samo izdavatelju navedenog certifikata. Sve navedeno žalitelj nije dokazao, već je jedino ponudio paušalne tvrdnje, ističe naručitelj. Dalje naručitelj ističe da nije tražio usklađenost s normom ISO 14644, već dokaz da broj propisanih specifičnih čestica ne prelazi propisane vrijednosti. Nadalje, Naručitelj je vrlo jasno propisao kriterije jednakovrijednosti, kao i za traženu minimalnu razinu 8 sukladno normi ISO 14644. Naručitelj će prihvatiti jednakovrijedan certifikat ili postupak. Ujedno je propisano da će Naručitelj prihvatiti i postupak kojim se dokazuju propisani trendovi i vrijednosti te certifikaciju postupka sukladno normi ISO-9001 uz dokazivanje trendova koji se odnose na količinu specifičnih čestica. Naručitelju nije bitno na koji će način bilo koji ponuditelj dokazati da broj specifičnih čestica u prostoru ne prelazi propisane vrijednosti, budući da je navedeno da će prihvatiti i jednakovrijedan postupak ili certifikaciju.

U očitovanju od 9. travnja 2024. žalitelj ukazuje kako naručitelj ne može degradirati odredbe pojedine norme, budući da na taj način sprječava ponuditelje da dostave dokaz o ispunjavanju navedenog uvjeta jer niti jedno akreditacijsko tijelo ne izdaje certifikat sa navodom o djelomičnom ispunjenju uvjeta, odnosno ispunjenju uvjeta prema naručiteljevim odlukama. Isto tako, u pravu je naručitelj kad kaže da Biocleaned protokol nije poznat nikom osim izdavatelju navedenog certifikata, ali na taj način ponuditelji nisu u mogućnosti dostaviti jednakovrijedan certifikat, a osim toga naručitelj je degradacijom norme ISO 14644 onemogućio dostavu bilo kojeg drugog dokaza osim Biocleaned certifikata. Ponovno ističemo da trenutno na tržištu jedino Financijska agencija (FINA) posjeduje navedeni BioCleaned certifikat, čime je naručitelj neopravdano ograničio tržišno natjecanje (dokaz preslika Biocleaned FINA).

U dijelu Dokumentacije o nabavi pod nazivom Kriterij za odabir ponude, pod točkom 3.4. Uputa za ponuditelje, naručitelj je propisao da će između ostalog bodovati dodatne mjere zaštite od čestica fine prašine, kako slijedi: „Naručitelj će dodatno bodovati i prihvatiti dokaz Ponuditelja kojim dokazuje osiguravanje dodatnih mjere zaštite od čestica fine prašine u postupcima pohrane gradiva, budući da je zaštita od čestica fine prašine navedena u FADGI tehničkim smjernicama za osiguravanje kvalitete snimka, koje su sastavni dio Uputa za digitalizaciju javnog gradiva. Ponuditelj je dužan dokazati da aktivno primjenjuje postupak ili koristi opremu kojima se dokazuje trend zaštite od čestica fine prašine u prostoru za arhiviranje, kako bi se osigurava da gradivo bude primjereno zaštićeno tijekom postupka pohrane i kasnije digitalizacije, budući da se gradivo ne pohranjuje u arhivskim kutijama. Ponuditelj je dužan dokazati trendove zaštite od čestica fine prašine najmanje unazad 18 mjeseci.

Primjerenom dodatne mjere zaštitite od prašine i čestica Naručitelj smatra da prostor pohrane gradiva nema veći broj čestica od broja čestica razine 8 utvrđenog prema normi ISO 14644 na svim pozicijama mjerenja:

- a. 0,5 µm maksimalno: 3.520.000 čestica po m³,

b. 1 µm maksimalno: 832.000 čestica po m³

c. 5 µm maksimalno: 29.300 čestica po m³

Naručitelj ne očekuje od Ponuditelja ispunjavanje svih zahtjeva norme ISO 14644 koja se odnosi na čiste prostore, već dokaz da broj čestica u prostoru pohrane, propisanih veličina, ne prelazi propisane vrijednosti. Naručitelj je kao minimalnu referentnu vrijednost propisuje razinu 7 norme ISO-14644 kako bi se osigurala primjerena zaštita gradiva od fine prašine sukladno FADGI tehničkim smjernicama u pogledu čestica fine prašine jer Naručitelj traži uslugu digitalizacije gradiva.

Naručitelj će kao dokaz ispunjavanja ovog kriterija kvalitete prihvatiti presliku BioCleaned certifikata za minimalno posljednjih 18 mjeseci, budući da se njime dokazuje primjena postupaka i trendova kontinuirane dekontaminacije i tretiranja prostora te zaštite od fine prašine, odnosno broja propisanih veličina čestica na razini 7 sukladno ISO-14644, mjerenima na najmanje 4 pozicije za prostore preko 800 m², najmanje 2 pozicije za do 800 m² koji predstavlja stroži kriterij od primjerene mjere zaštite koju Naručitelj očekuje, a koji je razine 8 sukladno normi ISO-14644. Naručitelj će prihvatiti jednakovrijedan certifikat ili postupak budući da fina prašina ima utjecaj na kvalitetu snimka Naručitelja i primjerene uvjete pohrane arhivskog gradiva. Europske serije normi koje se mogu primijeniti su maksimalne vrijednosti broja čestica razine 8 sukladno normi ISO-14644 te certifikacija postupka sukladno normi ISO-9001 ili dokazivanje trendova mjerenjima provedenim višekratno i kontinuirano u minimalno 18 mjeseci.

Kriteriji za ocjenu jednakovrijednosti: Naručitelj će dodatno bodovati arhiviranje registratora u mikrobiološkim uvjetima zaštićenim od čestica fine prašine te boduje dostavu BioCleaned certifikata ili jednakovrijednog odnosno bilo kojeg drugog certifikata koji će osigurati najučinkovitiju moguću metodu biološko kemijske dekontaminacije zraka i prostora te spriječiti razvijanje patogenih kao što su virusi bakterije, gljivice, plijesni, spora i omogućiti čišćenje prostora od hlapivih spojeva, formaldehida i slično, pogotovo radi zaštite osoba koje dolaze u kontakt s regulatorima, a skloni su alergijama i astmi.

Pod jednakovrijednim certifikatom podrazumijeva se certifikat izdan od ovlaštenog tijela kojim se potvrđuju svi zahtjevi koji su preduvjet za dobivanje certifikata kojeg Naručitelj dodatno boduje u ovoj točki dokumentacije o nabavi. Naručitelj će prihvatiti jednakovrijedan certifikat ili postupak budući da dio arhivskog gradiva Naručitelj želi digitalizirati sukladno Uputama za digitalizaciju javnog gradiva, te ga Ponuditelj može obraditi u primjerenim mikrobiološkim uvjetima. Europske serije normi koje se mogu primijeniti su vrijednosti broja čestica u arhivskom prostoru minimalno razine 7 sukladno normi ISO-14644. Naručitelj će prihvatiti i postupak kojim se dokazuju propisani trendovi i vrijednosti te certifikaciju postupka sukladno normi ISO-9001 uz dokazivanje trendova mjerenjima provedenim višekratno u minimalno 18 mjeseci. Naručitelj će prihvatiti mjerenja broja čestica na najmanje 4 pozicije za prostore preko 800 m², najmanje 2 pozicije za prostore do 800 m².

Članak 200. stavak 1. ZJN 2016 propisuje da dokumentacija o nabavi mora biti jasna, precizna, razumljiva i nedvojbena te izrađena na način da omogući podnošenje usporedivih ponuda.

U konkretnom slučaju žalitelj opravdano ukazuje na to da su citirane odredbe nejasne. Kako je razvidno iz citiranih odredaba dokumentacije o nabavi naručitelj kod kriterija za odabir ponude, Dodatne mjere zaštite od čestica fine prašine odredio uvjet da prostor pohrane gradiva nema veći broj čestica od broja čestica razine 8 utvrđenog prema normi ISO 14644 na određenim razinama mjerenja, a kao minimalnu referentnu vrijednost propisuje razinu 7 norme ISO-14644, što se

dokazuje BioCleaned certifikatom ili jednakovrijednim certifikatom, a to je certifikat koji je izdan od ovlaštenog tijela kojim se potvrđuju svi zahtjevi koji su preduvjet za dobivanje BioCleaned certifikata kojeg naručitelj dodatno boduje.

Pri ocjeni žalbenog navoda ovo je tijelo uzelo u obzir navod naručitelja iz odgovora na žalbu u kojoj on navodi da je razinu 7 teže postići pa je za referentnu vrijednost propisao razinu 7 sa smanjenim brojem mjerenja sukladno normi ISO 15644 te će prihvatiti mjerenja na samo 4 pozicije za prostore preko 800 m² i samo 2 pozicije za do 800 m², a ne na broju mjesta kako je propisano normom ISO 14644. Stoga ovo tijelo smatra da žalitelj s pravom navodi da nije jasno propisana razina norme ISO 14644 koju naručitelj zahtjeva.

U odnosu na žalbeni navod da je traženje BioCleaned certifikata protivno članku 285. ZJN 2016 jer se pogoduje FINA-i budući da ona jedina ima BioCleaned certifikat, utvrđeno je slijedeće.

Naručitelj je propisao da se ovaj kriterij koji se odnosi na to da prostor pohrane gradiva nema veći broj čestica od broja čestica razine 8 utvrđenog prema normi ISO 14644, dokazuje dostavom BioCleaned certifikata ili jednakovrijednog, s tim da je kao jednakovrijedan certifikat odredio certifikat izdan od ovlaštenog tijela kojim se potvrđuju svi zahtjevi koji su preduvjet za dobivanje BioCleaned certifikata. Time je zapravo isključio mogućnost dokazivanja opisanog kriterija kvalitete jednakovrijednim certifikatom jer taj certifikat mora zadovoljiti sve uvjete za dobivanje BioCleaned certifikata iz čega proizlazi da se samo BioCleaned certifikatom može dokazati taj kriterij. S tim u svezi naručitelj navodi da Biocleaned protokol nije poznat nikom osim izdavatelju navedenog certifikata, ali na taj način ponuditelji nisu u mogućnosti dostaviti jednakovrijedan certifikat, kako to logično ističe žalitelj u očitovanju na naručiteljev odgovor, jer ukoliko nije poznat protokol za dobivanje certifikata kako će se onda ishoditi jednakovrijedan certifikat. Također, u pravu je žalitelj kad tvrdi da je naručitelj degradacijom norme ISO 14644 onemogućio dostavu bilo kojeg drugog dokaza osim Biocleaned certifikata.

U žalbenom postupku žalitelj je dostavio dokaz da FINA ima BioCleaned certifikat, a naručitelj se nije na navedeno očitovao, već je istaknuo da je omogućio dostavu bilo kojeg drugog dokaza osim Biocleaned certifikata, a što ne proizlazi iz dokumentacije o nabavi. Prema članku 285. stavkom 1. ZJN 2016 kriteriji za odabir ponude ne smiju biti diskriminirajući, moraju biti povezani s predmetom nabave te moraju omogućiti učinkovito nadmetanje. Članak 403. stavak 3. ZJN 2016 propisuje da je naručitelj obvezan dokazati postojanje činjenica i okolnosti na temelju kojih je donio odluke o pravima, poduzeo radnje ili propustio radnje te proveo postupke koji su predmet žalbenog postupka. Slijedom svega navedenog, pozivom na pravilo o teretu dokazivanja iz odredbe članka 403. ZJN 2016, naručitelj nije otklonio prigovore žalitelja te se žalbeni navod ocjenjuje kao osnovan.

Žalitelj navodi da je naručitelj kao jedan od kriterija za odabir ponude propisao da će bodovati broj dodatnih stručnjaka u laboratoriju mikrofilma na način da će ponuda ponuditelja koji raspolaže s jednim dodatnim stručnjakom ostvariti 10 bodova, a ponuda ponuditelja koji raspolaže s dva i više dodatna stručnjaka ostvariti 20 bodova. Točkom 6. tehničkih specifikacija, mikrofilmiranje arhivskog gradiva propisano je da se mikrofilmiranje arhivskog gradiva obavlja na uređaju za zapis na mikrofilm Archive Writer, slijedom čega nije jasno koju će dodatnu kvalitetu tijekom pružanja usluge pružiti dodatni stručnjaci u laboratoriju mikrofilma, odnosno ovdje se radi o značajnom dodatnom bodovanju kvantitete, a ne kvalitete kriterija, koji nije niti razmjernan predmetu nabave u ovom slučaju. Žalitelj ukazuje da je točkom 5.3.3.5.

Kriterija za kvalitativni odabir gospodarskog subjekta naručitelj propisao mogućnost zamjene nominiranog stručnjaka tijekom izvršenja ugovora, koji mora ispuniti uvjete za relevantnog stručnjaka. Naručitelj, osim što svrsishodno ne primjenjuje odredbe članka 285. ZJN 2016 koje se odnose na propisivanje kriterija za odabir ponude, ujedno ne poštuje načela javne nabave, prije svega načelo tržišnog natjecanja te načelo razmjernosti, koje je obvezan poštivati sukladno odredbama članka 4. ZJN 2016, ističe žalitelj.

U odgovoru na žalbu naručitelj navodi da se mikrofilm razvija u laboratoriju i da se njegova kvaliteta provjerava u laboratoriju te naručitelj ima pravo u svakom trenutku provjeravati kvalitetu snimljenih mikrofilmova. Naručitelj ističe kako opisani žalbeni navod ukazuje na upitnu sposobnost žalitelja u pogledu stručnosti i razumijevanje procesa mikrofilmiranja, budući da se mikrofilmovi razvijaju i kontroliraju u laboratoriju za što su potrebni stručnjaci koje je naručitelj naveo u uvjetima sposobnosti. Ako ponuditelj raspolaže s više stručnjaka, naručitelj može u svakom trenutku kontrolirati kvalitetu mikrofilmova, bez bojazni da će izostanak jednog stručnjaka onemogućiti naručitelja u namjeri kontrole kvalitete mikrofilmova. Na temelju navedenog broj stručnjaka je u direktnoj vezi s kvalitetom kontrole mikrofilmova i kvalitetom izvršenja usluge.

Provjeravajući osnovanost žalbeni navod izvršen je uvid u točku 3.4. Upute za ponuditelje gdje je naručitelj pod naslovom „Kriterij za odabir ponude“, između ostalog, propisao da će bodovati broj dodatnih stručnjaka u laboratoriju mikrofilma na način da će ponuda ponuditelja koji raspolaže s jednim dodatnim stručnjakom ostvariti 10 bodova te da će ponuda ponuditelja koji raspolaže s dva i više dodatna stručnjaka ostvariti 20 bodova. Mikrofilmiranje arhivskog i dokumentarnog gradiva je opisano točkom 6. Tehničkih specifikacija na sljedeći način: „6. Mikrofilmiranje arhivskog gradiva- Uređaj za zapis na mikrofilm Archive Writer mora biti opremljenim sa visokorazlučivim monitorom u 8K rezoluciji za transfer slike, uređaj mora imati mogućnost korištenja MF roli 16 – 35mm dužine 30 – 600 m, uređaj mora imati mogućnost zapisa dokumenata na mikrofish ukoliko za to naručitelj ima potrebu, Uređaj mora imati mogućnost zapisa svih formata kao što su TIFF, JPEG, PDF, PDF/A sa mogućnošću konverzije mikrofilma u bitonalnoj, sivoj skali ili boji.“

Također, točkom 5.3.3.5. Kriterija za kvalitativni odabir gospodarskog subjekta propisano je: „U slučaju da odabrani ponuditelj tijekom trajanja usluge, odnosno izvršenja ugovora, nije više u mogućnosti staviti na raspolaganje nekog od stručnjaka koje je u ponudi naveo s ciljem ispunjavanja uvjeta stručne sposobnosti, dužan je naručitelju u roku od sedam dana dostaviti preslike diploma i položenih stručnih ispita za nove stručnjake koje namjerava angažirati. Navedeni stručnjaci moraju ispunjavati najmanje gore navedene uvjete za relevantnog stručnjaka.“

Odredbe ZJN 2016 koje valja primijeniti pri ocjeni osnovanosti žalbenog navoda su one propisane u člancima 284. i 285. Tako je člankom 284. stavkom 1. propisano da se ekonomski najpovoljnija ponuda utvrđuje na temelju cijene ili troška, primjenom pristupa isplativosti, kao što je trošak životnog vijeka, u skladu s pododjeljkom 2. odjeljka C, te može uključivati najbolji omjer između cijene i kvalitete, koji se ocjenjuje na temelju kriterija, uključujući kvalitativne, okolišne ili društvene značajke, povezanih s predmetom nabave. Stavkom 2. tog članka propisano je da kriteriji iz stavka 1. mogu obuhvaćati na primjer, između ostalog, i organizaciju, kvalifikacije i iskustvo osoblja angažiranog na izvršenju određenog ugovora, ako kvaliteta angažiranog osoblja može značajno utjecati na razinu uspješnosti izvršenja ugovora. Nadalje, člankom 285. stavkom 1. ZJN 2016 propisano je da kriteriji za odabir ponude ne smiju biti diskriminirajući, moraju biti povezani s predmetom

nabave te moraju omogućiti učinkovito nadmetanje, dok je stavkom 2. tog članka propisano da se smatra da su kriteriji za odabir ponude povezani s predmetom nabave ako se odnose na radove, robu ili usluge koji će se pružati u okviru tog ugovora u bilo kojem pogledu i u bilo kojoj fazi njihova životnog vijeka.

Članak 4. stavak 1. ZJN 2016 propisuje da je naručitelj u primjeni ovoga Zakona u odnosu na sve gospodarske subjekte obavezan poštovati načelo slobode kretanja robe, načelo slobode poslovnog nastana i načelo slobode pružanja usluga te načela koja iz toga proizlaze, kao što su načelo tržišnog natjecanja, načelo jednakog tretmana, načelo zabrane diskriminacije, načelo uzajamnog priznavanja, načelo razmjernosti i načelo transparentnosti

Naručitelj prilikom određivanja kriterija odabira ponude sam ocjenjuje na koji će način propisati iskustvo stručnjaka koje bi osigurali dodatnu kvalitetu u izvršenju ugovora, pri čemu je vezan odredbama ZJN 2016 u dijelu da kriteriji za odabir ponude ne smiju biti diskriminirajući, moraju biti povezani s predmetom nabave te moraju omogućiti učinkovito nadmetanje. Naručitelj je istaknuo direktnu vezu broja stručnjaka i kvalitete izvršenja usluge, dok je žalitelj stava da broj stručnjaka ne utječe na kvalitetu izvršenja, već na kvantitetu. U konkretnom slučaju naručitelj je odredio kriterij odabira na način koji je mjerljiv i omogućuje usporedivost ponuda te je obrazložio na logičan i razumljiv način da ukoliko ponuditelj raspolaže s više stručnjaka, naručitelj može u svakom trenutku kontrolirati kvalitetu mikrofilmova, bez bojazni da će izostanak jednog stručnjaka onemogućiti naručitelja u namjeri kontrole kvalitete mikrofilmova. Slijedom navedenog, ovo tijelo nije utvrdilo da je propisivanje navedenog kriterija odabira na način kako ga je definirao naručitelj protivno odredbama ZJN 2016, pa je ovaj žalbeni navod ocijenjen neosnovanim.

Žalitelj navodi da je točkom 3.2. Uputa za ponuditelje propisano da je u ukupan iznos ponude potrebno uračunati i trošak prijevoza arhive sa lokacije na kojoj je trenutno smještena odnosno sa adrese Vrtni put 3, 10000 Zagreb. Budući da se na navedenoj adresi nalazi skladište FINA-e, žalitelj smatra da je na ovaj način FINA stavljena u povoljniji položaj u odnosu na ostale gospodarske subjekte te da na ovaj način naručitelj ne poštuje načelo tržišnog natjecanja, načelo jednakog tretmana i načelo zabrane diskriminacije, koja je obavezan poštovati u smislu odredbi članka 4. ZJN 2016. Naime, uvidom u Tehničke specifikacije predmetnog postupka nabave razvidno je da preuzimanje arhivskog i dokumentarnog gradiva na adresi Vrtni put 3, 10000 Zagreb, uključuje preuzimanje 32.000 medicinskih registratora širine 11 cm u rasutom stanju, što predstavlja značajan iznos troškova koje FINA neće morati ukalkulirati u iznos svoje ponude, slijedom čega je FINA kao potencijalni ponuditelj u predmetnom postupku javne nabave dovedena u izrazito povoljan položaj, u odnosu na ostale potencijalne ponuditelje.

Naručitelj u odgovoru na žalbu navodi da nema odgovarajuće kapacitete za pohranu predmetne dokumentacije te je s toga prisiljen navedenu uslugu potražiti od pružatelja na tržištu. Postavlja pitanje bi li se žalitelj žalio po ovoj osnovi da se dokumentacija nalazi kod njega?! Napominje da se nije dužan izlagati dodatnom trošku izmještanja gradiva na „neutralnu“ lokaciju i koja bi to lokacija bila ako naručitelj nema odgovarajućih kapaciteta.

Ocjenjujući ovaj žalbeni navod utvrđeno je da je točkom 3.2. Način određivanja cijene ponude propisano, između ostalog, da se cijena ponude piše se brojkama u apsolutnom iznosu. Ponuditelji su dužni ponuditi, tj. upisati jediničnu cijenu i ukupnu cijenu za svaku stavku troškovnika, na način kako je to određeno u troškovniku te cijenu ponude bez PDV-a i cijenu ponude s PDV-om, a iznos PDV-a

se izračunava zasebno. U ukupan iznos ponude potrebno uračunati i trošak prijevoza arhive sa lokacije na kojoj je trenutno smještena odnosno sa adrese Vrtni put 3, 10000 Zagreb. Jedinična cijena definirana je kao nepromjenjiva tijekom trajanja ugovora o javnoj nabavi.

Kontrolirajući žalbeni navod izvršen je uvid u sadržaj dokumentacije o nabavi, preciznije Troškovnik koji se sastoji od 7 stavki: 1. Preuzimanje arhivskog i dokumentarnog gradiva kod postojećeg pružatelja usluga, predviđena količina 32 000 registratora, 2. Pohrana arhivskog i dokumentarnog gradiva predviđena količina 37 000 registratora, 3. Preuzimanje novog arhivskog i dokumentarnog gradiva, predviđena količina 5 000 registratora, 4. Dostava i povrat tehničkih jedinica arhivskog i dokumentarnog gradiva na zahtjev, predviđena količina 50 komada, 5. Arhivska kutija za 5 registratora predviđena količina 150 kutija, 6. Digitalizacija arhivskog i dokumentarnog gradiva 200 000 slika i 7. Mikrofilmiranje arhivskog i dokumentarnog gradiva 200 000 slika. Ponuditelji su u obvezi popuniti stupac troškovnika „Sveukupni jednogodišnji iznos EUR bez PDV-a“.

Kao što je prethodno u rješenju navedeno glavno mjesto izvršenja je KB Dubrava, Av. Gojka Šuška 6, Zagreb. Dalje je propisano da će odabrani ponuditelj usluge koje čine predmet nabave izvršavati na lokaciji sjedišta trenutnog pružatelja usluga arhiviranja Vrtni put 3. Odabrani ponuditelj je dužan pružiti traženu uslugu u istočnom dijelu Grada Zagreba ili na lokaciji koja je udaljena maksimalno 10 km od sjedišta Naručitelja, Avenija Gojka Šuška 6, 10000 Zagreb.

Za ocjenu zakonitosti sporne odredbe dokumentacije o nabavi mjerodavan je sljedeći zakonski okvir. Sukladno članku 200. stavku 1. ZJN 2016 dokumentacija o nabavi mora biti jasna, precizna, razumljiva i nedvojbeno te izrađena na način da omogući podnošenje usporedivih ponuda. Sukladno stavku 2. istog članka ZJN 2016 dokumentacija o nabavi mora omogućiti izračun cijena bez preuzimanja neuobičajenih rizika i poduzimanja opsežnih predradnji ponuditelja. Članak 4. stavak 1. ZJN 2016 propisuje da je naručitelj u primjeni ovoga Zakona u odnosu na sve gospodarske subjekte obvezan poštovati načelo slobode kretanja robe, načelo slobode poslovnog nastana i načelo slobode pružanja usluga te načela koja iz toga proizlaze, kao što su načelo tržišnog natjecanja, načelo jednakog tretmana, načelo zabrane diskriminacije, načelo uzajamnog priznavanja, načelo razmjernosti i načelo transparentnosti.

Ovo državno tijelo na temelju utvrđenog činjeničnog stanja na koje je primijenjeno mjerodavno pravo ne nalazi nezakonitost u dijelu dokumentacije za nadmetanje na koju žalbenim navodom upućuje žalitelj. Uvodno valja napomenuti da je naručitelj u predmetnom postupku nabave opisao predmet nabave i formulirao Tehničke specifikacije sukladno svojim potrebama, što je njegovo legitimno pravo, međutim naručitelj pritom mora voditi računa da prilikom propisivanja uvjeta nadmetanja iste ne propiše na način da djeluju ograničavajuće i diskriminirajuće u odnosu na ponuditelje koji bi htjeli sudjelovati u postupku javne nabave. Naručitelj mora voditi računa da ukoliko postoje određeni specifični zahtjevi u odnosu na izvršenje dijela predmeta nabave da iste propiše na način da ne predstavljaju ograničavajući faktor za ponude ili ponuditelja.

Naručitelj provodi postupak javne nabave pružanja usluga pohrane, digitalizacije i mikrofilmiranja arhivskog i dokumentarnog gradiva prema postojećem stanju polazeći od toga da se dio dokumentacije predmeta nabave nalazi na adresi skladišta FINA-e, a dio dokumentacije na adresi sjedišta naručitelja. Dakle, prema postojećem stanju trenutni pružatelj usluga arhiviranja je FINA, a odabrani ponuditelj u ovom postupku nabave će morati preuzeti arhivsko i dokumentarno gradiva kod

postojećeg pružatelja usluga, preuzeti novo gradivo u sjedištu naručitelja, te predmetno gradivo pohraniti, digitalizirati i mikrofilmirati. U cilju izvršenja trženih usluga odabrani ponuditelj mora raspolagati arhivskim prostorom, u koji će morati arhivirati preuzeto gradivo od FINA-e kao trenutnog pružatelja usluga i od naručitelja. Naručitelj je stoga odredio da je u iznos ponude potrebno uračunati i trošak prijevoza arhive sa lokacije na kojoj je trenutno smještena odnosno sa adrese Vrtni put 3, Zagreb, što je životno i logično. S tim u svezi naručitelj je u pravu kada navodi da nabavlja predmetnu uslugu jer ne raspolaže vlastitim kapacitetima i da nije dužan izlagati se dodatnom trošku izmještanja gradiva na „neutralnu“ lokaciju. Gospodarski subjekti će prilikom izrade ponude preuzeti uobičajeni rizik koji svaki poslovni subjekt koji djeluje na tržištu usluga preuzima kada izrađuje ponude za usluge koje namjerava izvršiti. Pri ocjeni žalbenog navoda treba uzeti u obzir da cijena ponude kao kriterij za odabir ponude iznosi 30 %, a kriteriji kvalitete iznose 70 %, te polazeći od svrhe ekonomski najpovoljnije ponude, utvrđeno je predmetna odredba o uračunavanju troškova prijevoza gradiva sa lokacije na kojoj je trenutna smještena u iznos ponude, ne predstavlja kršenje načela javne nabave, a kako to žalitelj pogrešno smatra. Slijedom navedenog, žalbeni navod žalitelja je neosnovan.

Postupajući po službenoj dužnosti temeljem članka 404. ZJN 2016, a u odnosu na osobito bitne povrede postupka javne nabave iz članka 404. stavka 2. toga Zakona, ovo državno tijelo nije utvrdilo postojanje osobito bitnih povreda.

U skladu s navedenim, a temeljem članka 425. stavka 1. točke 4. ZJN 2016, odlučeno je kao u točki 1. izreke ovog rješenja. Naručitelj će u nastavku postupka postupiti sukladno članku 419. stavku 4. ZJN 2016.

Žalitelj je postavio zahtjev za naknadom troškova žalbenog postupka u ukupnom iznosu od 1.320,00 EUR.

Članak 431. stavak 2. ZJN 2016 propisuje da Državna komisija odlučuje o troškovima žalbenog postupka, određuje tko snosi troškove žalbenog postupka i njihov iznos te kome se i u kojem roku moraju platiti.

Budući da je žalba osnovana, žalitelju je sukladno odredbi članka 431. stavka 2. ZJN 2016 priznat traženi trošak žalbenog postupka, kako je i odlučeno u točki 2. izreke ovog rješenja.

Naručitelj je sukladno odredbi članka 425. stavka 6. ZJN 2016, dužan postupiti sukladno izreci odluke Državne komisije najkasnije u roku od 30 dana od izvršne odluke, pri čemu je vezan pravnim shvaćanjem i primjedbama Državne komisije.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ovog rješenja nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske u roku od 30 dana od isteka osmog dana od dana javne objave rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave. Tužba se predaje neposredno u pisanom obliku, usmeno na zapisnik ili se šalje poštom, odnosno dostavlja u elektroničkom obliku putem informacijskog sustava.

ZAMJENICA PREDsjednice

Nelica Vidić

